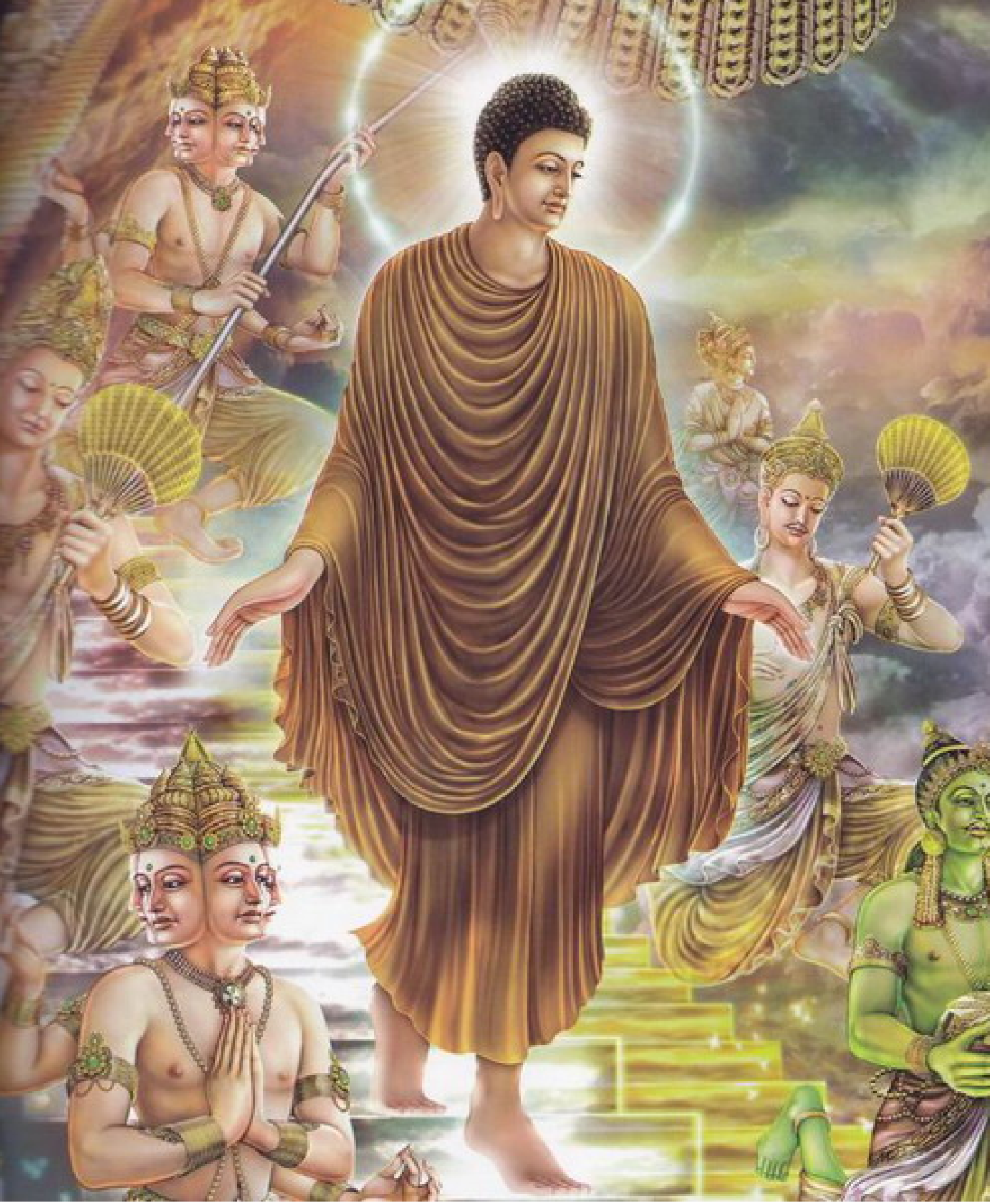

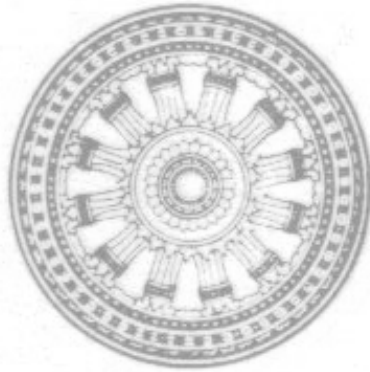

เรื่องจริง... จากกรรม
เรียบเรียงโดย คณะนฤมิตรธรรมมิกกาวาส

วิมานชั้นดาวดึงส์ลงมาเสด็จยังเทพเทวา โปรดเทวดาทั้งหลายให้รู้ถึงพระนิพพานอันแสนสุข
กรรมดีกรรมชั่วอยู่ที่นี่ เรา บุญกุศลเราสร้างเราได้รับ อปากสู่พระนิพพานเองมุ่งมั่น
ทำบุญกุศลแต่ความดี ละทิ้งเกิดเกล้าอยู่ที่นี่ของเรา บุญกุศลจะนำพาเราไปพระนิพพาน...

เรื่องจริง... จากกรรม

พิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน

น้อมถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา
และเพื่อบูชาคุณบิดามารดา คุณครูบาอาจารย์
เหล่าทวยเทพทั้งสามโลกธาตุ

ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขออ้อมอุทิศบุญแด่บรรพบุรุษของข้าพเจ้าทั้งหลาย
ผู้มีพระคุณ เทวดาอารักษ์ สรรพสัตว์ทั้งหลาย ตลอดถึงเจ้ากรรมนายเวร
ขอให้ท่านทั้งหลายเหล่านั้น จงมาอนุโมทนาในส่วนกุศลนี้
และจงได้รับกุศลนี้โดยทั่วหน้ากันเทอญ

ถ้าท่านมีทุกข์
ถ้าท่านมีสุขอยู่แล้ว

ขอให้พ้นทุกข์
ขอให้สุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป

กถามุข

การเขียนหนังสือเล่มนี้ผู้ที่เขียนและผู้ที่รวบรวมหรือให้การสนับสนุน
ปรึกษาว่าควรจะทำดีหรือไม่ เมื่อสอบถามและพิจารณาตามเหตุผลหรือ
เจตจำนงของการเขียน เพื่อเป็นธรรมทานให้เกิดความเข้าใจในหลักกฎแห่ง
กรรมตามพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ ก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดี
แต่ก็เป็นห่วงเช่นกันว่าการนำเรื่องเหล่านี้มาเขียนจะทำให้คนหลายคนอาจจะ
เข้าใจผิด เช่น กรรมสามารถแก้ได้ กรรมสามารถขอเจ้ากรรมนายเวรได้ หรือ
กระทำอย่างหนึ่งอย่างใดแล้วแก้ไม่ให้เกิดผลแห่งกรรมนั้นได้ เพราะปัจจุบันมี
ความเชื่อในการแก้กรรมกันมากมาย ซึ่งในหลักคำสอนของพระพุทธองค์แล้ว

การกระทำที่เกิดขึ้นแล้วที่เรียกว่า “กรรม” ย่อมมีผลแห่งการกระทำ
อันสำเร็จแล้วนั้น ซึ่งเรียกว่า “วิบาก” ไม่ว่าจะเป็นกรรมชนิดใด กรรมดี กรรม
ชั่ว ย่อมมีผลทั้งนั้น แต่ผลที่เกิดขึ้นก็ย่อมแตกต่างกันไปตามต้นเหตุของการ
กระทำเรื่องของความเชื่อเหล่านี้มีผู้วิเศษ ผู้ล่องรู้หลายคนมักจะอธิบายว่า
สามารถทำไม่ให้เกิดผลแห่งกรรมนั้นๆ ด้วยวิธีพิธีกรรมต่างๆ ซึ่งอาจจะมีผล
บ้างหากการทำด้วยวิธีกุศล แต่ก็หนีไม่พ้นกฎแห่งกรรม หากแต่กุศลจะเป็น
ตัวที่ช่วยให้ผลแห่งกรรมเบาบางลง เพราะกรรมดีก็จะทำหน้าที่ของผลแห่ง
ความดี เมื่อผลแห่งกรรมไม่ดีเกิดขึ้นแล้ว แต่มีผลแห่งกรรมดีที่สะสมไว้ทำ
หน้าที่อุ้มชูส่งเสริม ผลในทางร้ายที่เกิดขึ้นก็ไม่ส่งผลยาวนาน หรือผลในทาง
ร้ายก็จะลดน้อยลงนี่แหละ “กฎแห่งกรรม”

พระพุทธองค์ทรงตรัสรู้อะไร ตอบแบบง่าย ๆ คือ อริยสัจ ๔ ประกอบด้วย ๑ ทุกข์ ๑ สมุทัย ๑ นิโรธ ๑ มรรค ซึ่งหมายถึง ๑ ความไม่สุข ความยากลำบาก ๑ เหตุแห่งการเกิดนั้น ๆ ๑ หนทางหรือวิธีการดับหรือการทำไม่ให้เกิด ๑ การศึกษาปฏิบัติเพื่อให้บรรลุหลุดพ้นจากวงจรนี้ เรียกว่า “นิพพาน” ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องได้ในครั้งเดียว ช่วงเวลาเดียวในระยะสั้น หากแต่ต้องใช้ความความเพียร ความอดทน ศรัทธา สติ สมาธิ ปัญญาที่จะสั่งสมให้เกิดขึ้น พระพุทธองค์ทรงสั่งสอนเป็นอัครรรย คือ ผู้ปฏิบัติยอมได้ประโยชน์ โดยสมควรแก่การปฏิบัติ

ดังนั้น การเขียนหนังสือเล่มนี้เห็นว่าเป็นธรรมทาน แนวทางแก่การปฏิบัติโดยสุจริตยอมเหมาะสมแก่การร่วมสร้างกุศล ขอตั้งจิตอนุโมทนาแก่คณะผู้ร่วมกันจัดทำ ผู้อ่าน ผู้ศึกษาและผู้มีจิตอนุโมทนาด้วยกัน ขอให้ผลแห่งกุศลนี้จงสำเร็จตั้งใจที่ตั้งไว้ทุกประการ ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

อุทัย สันติวีรยุทธ

คำนำ

“กฎแห่งกรรม” เป็นเรื่องที่น่าศึกษามากอย่างหนึ่งในบรรดาคำสอนทางพระพุทธศาสนา เพราะเกี่ยวกับชีวิตของคนเราทุกคน เป็นกฎธรรมชาติว่าด้วยเหตุและผลที่พระพุทธองค์ทรงค้นพบ เรียกว่า “กรรมนิยาม”

เรื่อง “กฎแห่งกรรม” นี้บางคนไม่เชื่อเอาเลย บางคนเชื่อบ้างไม่เชื่อบ้าง ยังลังเลสงสัยอยู่ บางคนก็เชื่อสนิท แต่บางคนไปเชื่ออำนาจพระเจ้าหรือสิ่งอื่นๆ ที่ตนคิดว่าศักดิ์สิทธิ์ ผู้ไม่เชื่อกฎแห่งกรรมก็เท่ากับว่าไม่เชื่อการเวียนว่ายตายเกิดไปด้วยเพราะเกี่ยวเนื่องกัน ย่อมเป็นอันตรายแก่ตนเองและสังคมส่วนรวม เพราะไม่เชื่อบุญไม่เชื่อบาป

พุทธศาสนิกชนที่แท้จริง ย่อมเชื่อมั่นในกฎแห่งกรรม ที่เรียกว่า “กัมมสัทธา-เชื่อกรรม” เพราะกฎแห่งกรรมนี้เป็นกฎธรรมชาติที่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยตัวของเราเอง แม้ไม่อาจจะพิสูจน์ได้ในทุกกรณี เพราะความรู้ความสามารถจำกัดก็ตาม แต่เมื่อมีศรัทธาข้อนี้แล้ว ก็ย่อมมีศรัทธาข้ออื่นๆ ติดตามมาด้วยเพราะเกี่ยวเนื่องกัน

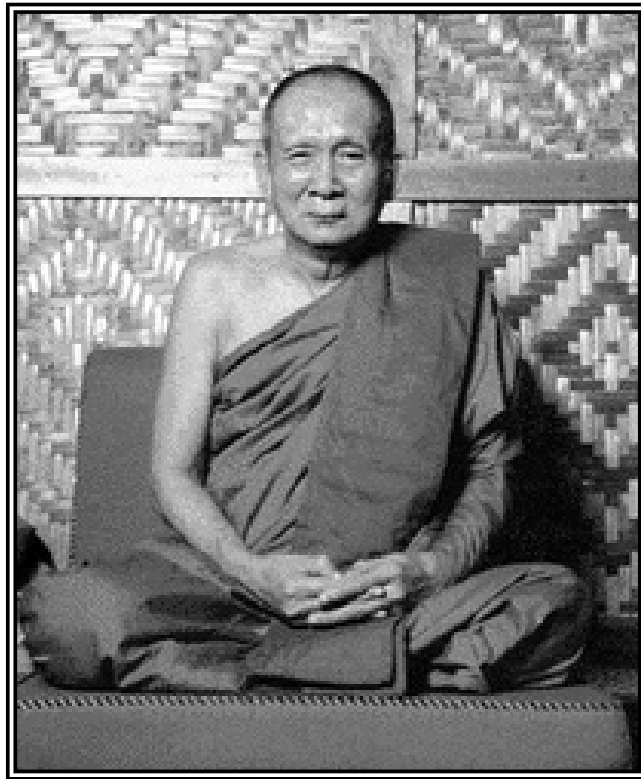
คณะผู้จัดทำจึงได้รวบรวมและเขียนกฎแห่งกรรมเล่มนี้ขึ้นมาจากประสบการณ์จริงที่ผ่านมาของคณะผู้จัดทำ โปรดพิจารณาด้วยหลักธรรมของพระพุทธองค์ อย่าเชื่อด้วยความมกมาย อันหลักธรรมของพระพุทธองค์สามารถพิสูจน์ได้ด้วยการศึกษา และการปฏิบัติให้่องแท้

ขอพระสัทธรรมดำรงอยู่ในจิตของทุกท่านตลอดกาลนาน

คณะนฤมิตรธรรมมิกกาवास

กรรมของคนหนึ่ง ผลจะไม่เกิดแก่อีกคนหนึ่ง

กรรมมีจริง	ผลของกรรมมีจริง
กรรมดีให้ผลดีจริง	กรรมชั่วให้ผลชั่วจริง
ผู้ใดทำกรรมใดไว้	จักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น
ผู้ไม่ได้ทำ	หาต้องได้รับไม่

ความเข้าใจผิดในเรื่องนี้มีอยู่ให้ได้ยินได้ฟังอยู่เนืองๆ เช่น มารดาบิดาทำไม่ดีต่างๆ นานาให้เห็น เกิดเหตุการณ์รุนแรงแก่ชีวิตบุตรธิดาก็มักกล่าวกันว่า ลูกรับเคราะห์แทนมารดาบิดาบ้าง หรือ ลูกรับกรรมแทนมารดาบิดาบ้าง ความจริงแล้วไม่เป็นเช่นนั้น กรรมของผู้ใดผลก็ย่อมเป็นของผู้นั้น จะรับผลกรรมแทนไม่ได้ ไม่มี

มารดาบิดาทำไม่ดี ทำบาปทำอกุศล ยังอยู่ดีมีสุข เพราะผลของบาป
อกุศลยังส่งไปไม่ถึง แต่บุตรธิดาที่ไม่ทันได้ทำบาปทำอกุศล กลับต้องมีอัน
เป็นไปต่าง ๆ นั้น นั้นเป็นเรื่องของการรับผลบาปอกุศลที่ทำไว้ในภพ
ชาติก่อน ที่ตามมาส่งผลในภพชาตินี้แน่นอน

บุตรธิดาผู้ได้รับผลไม่ดีต่าง ๆ นานา ต้องทำกรรมไม่ดีไว้ในภพชาติ
หนึ่งแน่นอน แต่เราไม่รู้ไม่เห็นเท่านั้น ไม่ใช่บุตรธิดารับผลกรรมแทนมารดา
บิดา

...ผู้ที่มาเกิดร่วมกัน เป็นแม่เป็นพ่อลูกกัน
ต้องมีกรรมดีกรรมชั่วในระดับเดียวกัน
ไม่แตกต่างกันห่างไกลกันนัก
จึงทำให้เหมือนลูกรับกรรมแทนพ่อแม่ผู้ทำบาป อกุศล...

ส่วนที่ลูกต้องมารับผลไม่ดีต่าง ๆ ขณะที่พ่อแม่ผู้ประกอบกรรมไม่ดี
นั้น นั้นเป็นเพราะกรรมไม่ดีของลูกส่งผลทันในระยะนั้น จึงทำให้ยากที่จะ
เข้าใจได้ จนเกิดความสับสนเข้าใจผิด ความจริงของกรรม คือ กรรมของคน
หนึ่งจะไม่ส่งผลให้เกิดแก่อีกคนแน่นอน

คัดจากพระนิพนธ์ เรื่อง “อำนาจกรรม” โดยสมเด็จพระญาณสังวร
สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

กรรมจากการตกปลา

กระผมมีพื้นเพเดิมภูมิลำเนาอยู่ชนบท ชีวิตในวัยเด็กไม่ค่อยมีเพื่อนเล่นเท่าใดนัก ได้แต่ชอบตกปลาตามประสาวัยเด็ก เพราะว่าการตกปลาไม่ต้องมีเพื่อน เพียงแต่จะสนุก คะนองและดีใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อปลาติดเบ็ด ไม่ว่าจะจะมีแหล่งน้ำที่ไหน อ่างเก็บน้ำแถวบ้าน คลองส่งน้ำชลประทาน หรือแม้กระทั่งสระน้ำภายในบ้าน กระผมเป็นเซียนเบ็ดเลยก็ว่าได้ ตั้งแต่ขั้นตอนของการทำเบ็ดราว ที่มีเพียงราวไม้ไผ่เรียวยาวสักอัน แค่นั้นก็สามารถทำเบ็ดราวขึ้นมาได้ ทุกท่านคงไม่แปลกใจอะไรมากนักเพราะว่าใครๆ ก็ทำเบ็ดราวเป็นกันทั้งนั้น และนี่คือจุดเริ่มต้นของกรรมที่เกิดจากการตกปลา...

กระผมยังจำความได้ว่าการตกปลาของกระผม ที่สระน้ำในบ้านนั้น ช่างแยบยลนัก เนื่องจากน้ำในสระจะใสมากจนสามารถเห็นตัวปลาว่ายน้ำ ปลาส่วนใหญ่จะเป็นปลาหมอ หรือชาวบ้านทางภาคเหนือเรียกว่าปลาเสด็จ เมื่อจะเริ่มตกปลากระผมจะให้ลูกพี่ลูกน้องอีกคนดูว่า เมื่อครั้งที่กระผมเหวี่ยงเบ็ดไปบริเวณที่มีปลาแหวกว่ายอยู่ ผุงปลาเหล่านั้นพอเห็นเหยื่อตก

ลงในน้ำ ปลาที่เคราะห์ร้ายจะว่ายเข้ามากินเหยื่อ ลูกพี่ลูกน้องของกระผมจะรีบบอกให้ตั้งเบ็ดขึ้น ประกอบกับเพื่อนๆ เล็กๆ ที่ลอยน้ำจะจมดิ่งลงในน้ำ ตามกำลังของปลาที่กินเหยื่อลงไป กระผมก็จะรีบวัดหรือตั้งเบ็ดราวที่มีปลาหมอที่เคราะห์ร้ายดิ้นหนีราวกับจะรู้ว่าความทุกข์ทรมานรออยู่ขึ้นมา และจะพยายามแกะตะขอเบ็ดออกจากปากปลา ซึ่งตะขอเบ็ดที่เกี่ยวปากปลานั้นจะทำให้ปากปลาเป็นแผล หรือตัวที่เคราะห์ร้ายเมื่อแกะตะขอเบ็ดไม่ได้ก็จะดึงออกจากปากปลาที่เกี่ยวติดอยู่ ทำให้ปากปลาฉีกขาดเป็นแผลเหวอะ เลือดทะลัก หลังจากนั้นก็เก็บปลาลงในถังน้ำ ซึ่งกระผมทำแบบนี้ไม่ถึงชั่วโมงก็เริ่มเบื่อ หหมดความสนุก และเมื่อได้มาไม่กี่ตัวกระผมจะเก็บปลาไว้ในถัง จะทำอะไรก็ไม่ทำ ซึ่งก็จะปล่อยกลับลงในสระน้ำในที่สุด โดยที่ไม่เอาปลาที่ตกเบ็ดได้ไปทำอะไรเลย

ความสนุกในการตกเบ็ดของกระผมมีหลายครั้งหลายครา ไปตกปลาบริเวณอ่างเก็บน้ำที่ลึกมากและบ่อยครั้งได้ปลาชิว ปลาหมอ หรือปลานิลตัวเล็กๆ กลับบ้าน ๓-๔ ตัว โดยแต่ละครั้งเวลาแกะตะขอเบ็ดออกจากปากปลามักจะฉีกขาดเสมอๆ ซึ่งมักจะโดนคุณแม่ว่ากล่าวเป็นประจำ เนื่องจากคุณแม่ของกระผมกลัวลูกตกน้ำในบริเวณอ่างเก็บน้ำ

ในการตกปลาที่คลองส่งน้ำชลประทานแถวบ้านของกระผมเหมือนกัน มักจะได้ปลานิลตัวเล็ก และถึงแม้เวลาแกะตะขอเบ็ดออกจะค่อยๆ แกะก็ตาม แต่เมื่อปลาดิ้นก็มักจะทำให้ปากปลาฉีกเสมอ แต่กระผมไม่ได้สนใจหรือคิดอะไร ซึ่งไม่เพียงเท่านี้ กระผมยังเคยตกปลาช่อนได้ แต่เนื่องจากปลาช่อนกลืนเบ็ดลงไปในกระเพาะไม่เห็นตะขอเบ็ด กระผมจึงพยายามดึงสายเบ็ดออกจากปากปลา ทำให้เกี่ยวเอาไส้พุงปลาช่อนตัวนั้นออกมาด้วย แต่ปลาช่อนตัวนี้ กระผมจำไม่ได้ว่าปล่อยลงน้ำหรือให้คุณแม่ประกอบอาหาร

คุณรู้สึกอย่างไร... เมื่อเวลาที่แกะตะขอเบ็ดออกจากปากปลาแล้วฉีกขาด หรือดึงเบ็ดออกจากปากปลาแล้วไปเกี่ยวไส้ หรืออวัยวะภายในท้องปลาออกมา....

สิ่งที่กระผมได้เล่าให้ท่านนั้น หมายถึง “กรรม” ซึ่งกรรมก็คือการกระทำที่ไม่ว่าเจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี หรือ รู้ก็ดี ไม่รู้ก็ดี การกระทำในสิ่งที่ดีเรียกว่า “กรรมดี” ส่วนการกระทำในสิ่งที่ชั่วหรือไม่ดี เรียกว่า “กรรมชั่ว” ถ้าจะจำแนกกรรมตามเวลาที่ให้ผลมีอยู่ด้วยกัน ๔ ระดับคือ

๑. ทิฏฐธรรมเวทนิยกรรม คือ กรรมที่ส่งผลในภพ หรือปัจจุบันนี้
๒. อุปัชฌายเวทนิยกรรม คือ กรรมที่ให้ผลในภพที่จะไปเกิดหรือภพหน้า
๓. อปรายเวทนิยกรรม คือ กรรมที่ส่งผลในภพต่อ ๆ ไป
๔. อโหสิกรรม คือ กรรมเล็กให้ผล หรือไม่ติดค้างกันในทุกภพชาติ

ทิฏฐธรรมเวทนิยกรรม จากการตกปลาได้ส่งผลแห่งกรรมให้กับตัวกระผมแล้วในชาตินี้ เมื่อก่อนกระผมไม่มีปัญหาในช่องปาก มีเพียงแต่กลิ่นปากบ้าง แต่ว่าเมื่อ ๑๐ ปีที่ผ่านมากระผมได้ไปทำการจัดฟัน แต่เนื่องด้วยเหตุผลที่เป็นโรคเหงือกแต่ไม่ได้ทราบว่าเป็นโรคเหงือกมาก่อน การจัดฟันจึงมีผลต่อสุขภาพภายในช่องปากและฟัน ผลที่ได้คือ เหงือกกรน อักเสบ ต้องสูญเสียฟัน อีกทั้ง สูญเสียเงินทองในการรักษาเป็นจำนวนมาก ตัวของกระผมต้องทนทุกข์ จากการจัดฟันมานานนับเกือบ ๑๐ ปี จวบจนปัจจุบันก็ยังต้อง

หาหมอรักษาตลอดเวลา ไม่ว่าจะผ่าตัดปลูกกระดูก รักษารากฟัน ต้องรับกรรมจากการผ่าตัด ซึ่งแต่ละครั้งก็จะผ่าตัดซ้ำๆ ซากๆ บริเวณเดิมๆ อยู่หลายๆ ครั้ง แต่ละครั้งเมื่อผ่าตัดจะต้องปวดแสบปวดร้อนเลือดกลบปาก เหงือกฉีกขาด ครั้งแรกที่ทำกรการรักษา อันเนื่องมาจากการจัดฟันเพราะว่า เหงือกอักเสบ บวมแดง และเป็นหนอง ต้องทำการถอนฟันทิ้ง ส่วนซี่ที่เหลือก็รักษาอยู่ตลอดเวลา

ตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษา กระทบนี้ถึงภาพเมื่อเวลากระทบแกะตะขอเบ็ดออกจากปากปลาทันที นอกจากนั้น กระทบยังมีอาการปวดท้องอย่างหนักและต้องขาดงานหลายวัน เพื่อเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลถึง ๒ ครั้ง ทั้งหมดนี้กระทบรู้ได้ทันทีว่านี่คือ กรรมจากการตกปลา เพราะว่าแวนแรกที่กระทบเข้ารับการผ่าตัดเหงือกรักษาตัวที่โรงพยาบาลและการผ่าตัดเหงือกแต่ละครั้ง กระทบจะเห็นภาพการตกปลาเสมอๆ และนี่คือกรรมที่ได้ส่งผลให้แก่ตัวกระทบแล้ว...

ทุกวันนี้เมื่อกระทบทำบุญสร้างกุศลทุกครั้ง รวมถึงสวดมนต์ ได้ทำการกรวดน้ำและอุทิศส่วนกุศลให้กับปลาที่ได้เคยตกเบ็ด รวมถึงปลาที่ถูกมัดกีดเมื่อมันดิ้นหลุดออกจากถังน้ำ เพราะเป็นอีกสาเหตุที่ทำให้มันต้องตายในที่สุด จากเรื่องดังกล่าวที่ทุกท่านได้อ่านทั้งหมดนี้อยากให้เป็นอุทาหรณ์ให้ทุกท่าน ลด ละ เลิก ในการตกปลาเพียงแค่นี้ก็สนุก เพราะว่าเราไม่รู้ว่าการกรรมที่เราได้ก่อขึ้นนั้น จะส่งผลในภพชาติไหน ดังพุทธศาสนสุภาษิตที่ว่า “กल्याณการี กल्याณ ปาปการี จ ปาปกัม” หรือ “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

โดย... คุณเอนก อัมทับ

กรรมโต้เถียงและไม่เชื่อฟังพ่อแม่

วันหนึ่งข้าพเจ้าป่วยนอนอยู่ที่บ้านคนเดียว จิตใจห่อเหี่ยวเศร้าหมอง คิดถึงแม่ที่ล่องลับไปแล้ว คิดถึงพ่อ คิดถึงอดีตครั้งยังวัยเยาว์ น้ำตาก็ไหล ระลึกได้ว่า เมื่อครั้งเรายังเป็นเด็กยังไม่รู้ประสีประสา พ่อแม่ว่ากล่าวสั่งสอน อะไรก็มักโต้เถียงทุกครั้ง จนทำให้พวกท่านเสียใจ และข้าพเจ้าเองก็ไม่เคยรู้สำนึก ใช้แต่อารมณ์และนำความรักของท่านมาเป็นอาวุธมาทิ่มแทงท่านทั้งสอง เอาแต่ใจตัวเองจนเกิดเรื่องร้ายต่างๆ มากมาย

อย่างเช่นครั้งหนึ่ง ตัวข้าพเจ้าเป็นคนซึ่รถจักรยานยนต์เร็วมาก แม่เตือนให้ขับรถช้าๆ อย่าขับเร็วนักมันอันตราย ไม่ทันขาดคำข้าพเจ้าก็ตวาดเถียงท่านไปทันที และมีอยู่วันหนึ่งป่าข้างบ้านเขาวานให้ไปซื้อของให้ที่ตลาด ตอนแรกก็ว่าจะไม่ไป แต่เมื่อคิดอีกทีว่าดีเหมือนกันถือโอกาสไปเที่ยวด้วยเลยไปขออนุญาตแม่แต่ถูกปฏิเสธ พ่อแม่เผลอข้าพเจ้าก็แอบขับรถไป ขับรถไปครึ่งทางกำลังลงสะพาน ก็พอดีมีลู่งแก่ๆ คนหนึ่งเดินอยู่บนถนน ข้าพเจ้ากุดแตรเสียงดังคิดว่าเขาจะต้องได้ยินและหลบให้รถของข้าพเจ้าไปก่อน รู้ตัว

อีกทีก็ชนเขาเข้าเต็มๆ เสียแล้ว ข้าพเจ้าล้มลงหัวฟาดพื้นถนน ส่วนลุงคนนั้นก็นอนตายข้างๆ กับตัวข้าพเจ้าที่สลบไป เมื่อฟื้นอีกครั้งอยู่โรงพยาบาลแล้ว พ่อแม่ก็ไม่ได้ดูตัวว่ากล่าวซ้ำเต็มข้าพเจ้าแต่อย่างใดเลย คงคิดว่าข้าพเจ้าเสียใจมากพออยู่แล้วและไม่ได้เจตนาให้เกิดเรื่องราวนี้ขึ้น ท่านได้แต่ตักเตือนข้าพเจ้าเพื่อให้เหตุการณ์นี้เป็นบทเรียน

ข้าพเจ้าไม่กล้าแตะต้องรถเป็นเวลา ๒-๓ เดือน มาขับอีกทีเมื่อพาแม่ไปขายของ แต่ข้าพเจ้าก็ยังขับรถเร็วเหมือนเดิม แม่ที่ซ่อนท้ายอยู่ร้องเตือนว่าช้าๆ หน่อย พุดไม่ทันขาดคำ รถก็ล้มทับขาแม่ซึ่งนอนบาดเจ็บอยู่ที่พื้น ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่ทำให้แม่เจ็บตัว สำนึกขึ้นมาทันทีว่าที่ท่านเตือนก็เพราะรักและเป็นห่วงข้าพเจ้านี่เอง

บัดนี้ไม่มีแม่ที่คอยตักเตือนพร่ำสอนข้าพเจ้าอีกแล้ว เพราะท่านได้ตายจากข้าพเจ้าไปด้วยโรคมะเร็ง เงินทองที่จะเก็บไว้ใช้รักษาตัวยามแก่เฒ่าหรือป่วยไข้ไม่สบายนั้น หมดไปนานแล้วกับเรื่องที่ข้าพเจ้าขับรถชนคนตาย สุดท้ายก็ไม่มีเงินรักษาแม่ ต้องไปกู้หนี้ยืมสินแต่ก็ไม่สามารถยื้อชีวิตแม่ไว้ได้

ทุกวันนี้เหมือนต้องใช้กรรมนั้น ชีวิตมีแต่ความลำบาก เจ็บป่วยออกๆ แอดๆ เงินทองไม่พอใช้ แค่มีกินไปวันๆ เท่านั้น มองอนาคตไม่เห็น เห็นแต่อดีตที่ตามหลอกหลอนอยู่ทุกเมื่อเชิ้อวัน ท่านที่ได้อ่านเรื่องนี้โปรดตรองให้ดีเถิด เมื่อพ่อแม่ยังมีชีวิตอยู่อย่าไปเถียงท่านเลย ท่านพร่ำสอนก็เพราะรักเรานั้นเอง บาปบุญคุณโทษที่ทำไว้มันตามให้เห็นกันในชาตินี้แหละท่านทั้งหลายโปรดดูข้าพเจ้าเป็นตัวอย่างเถิด เมื่อสำนึกได้ก็สายเสียแล้ว **“อย่าลืมนตมเมื่อยังมีโอกาสรีบแสดงความกตัญญูต่อท่าน เริ่มเสียตั้งแต่บัดนี้ ดีกว่าเสียน้ำตาที่หน้าหีบศพ”**

โดย.. คุณลำพูน ปัญญาทอง

นักวิทยาศาสตร์เอก

ในกระบวนการเด็กชนแล้ว ดิฉันนั้นจัดว่าเป็นหัวโจกเลยก็ว่าได้ ตอนเด็กเรียนชั้นประถมอยู่ต่างจังหวัด ในช่วงปิดเทอม ดิฉันจะไปอยู่กับตา ยายที่ อ.ปากพันธ์ จ.นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นอำเภอที่ติดทะเล มีป่าต้นจาก มากมายซึ่งเป็นที่รวมของสิ่งสาราสัตว์น้อยใหญ่ โดยเฉพาะจิ้งจก มันจะแฝง ตัวหาแมลงและวางไข่ในซอกหลืบของกาบต้นจาก ต่อมาไม่รู้ว่าจะคิดอะไร ด้วยความเป็นเด็กซี้ดดิฉันจึงเก็บไข่ของจิ้งจกมาต้ม ในสมัยก่อนเราใช้ ฟืนในการหุงหาอาหาร เมื่อหุงข้าวทำกับข้าวเสร็จจะมีเศษไม้ฟืนที่ยังไม่มอด ใฝ่อยู่ ดิฉันจะแอบๆ ตายายเอาไข่จิ้งจกใส่กระป๋องนมประมาณก่อนกระป๋อง มาต้ม แล้วแกะเปลือกออกดูว่าจะเหมือนเราต้มไข่เปิดไข่ไก่หรือเปล่า แต่แปลกต้มเท่าไรๆ ไข่จิ้งจกก็ไม่แข็งตัวเลย ดิฉันเลยต้มไปเรื่อยๆ เป็นสิบๆ กระป๋อง แกะไปให้แมวกินไปมากมายจนแมวมันไม่ยอมกินอีกเลย

เวลาผ่านไปจนโตเป็นสาว ดิฉันก็มีประจำเดือนเหมือนผู้หญิงคนอื่นๆ และไม่ได้ปวดท้องก่อนหรือระหว่างมีประจำเดือนเลย จึงยังไม่คิดอะไร หารู้ไม่ว่ากรรมยังไม่ถึงเวลาส่งผล

ต่อเมื่อล่วงสู่วัยกลางคน ดิฉันเริ่มปวดท้องอย่างรุนแรงก่อนมีประจำเดือน ปวดที่ปีกมดลูกด้านซ้ายจนต้องไปหาหมอเฉพาะโรค หมอพบว่าดิฉันมี “ก้อนซีสต์โกแลตซีสต์ที่ปีกมดลูก” ดิฉันอ่อนวอนให้หมอผ่าตัดออก แต่หมอมายอม อ้างว่ายังไม่พบว่าเป็นโรคร้ายและถ้าผ่าตัดโดยไม่มีเหตุอันควรนั้นผิดกฎหมาย ทุกวันนี้ดิฉันยังต้องทนกับความเจ็บปวดมากๆ คนที่เคยปวดประจำเดือนย่อมรู้ดีว่าเป็นอย่างไร

...ต้องคอยลุ้นว่าไข่จะตกทางปีกมดลูกด้านไหน
ถ้าเป็นด้านขวาก็จะไม่เจ็บปวดเลย
แต่ถ้าเป็นด้านซ้ายแล้ว คุณเอ๋ยมันทำให้ดิฉัน
คิดถึงกรรมที่เคยทำกับไข่จิ้งจกพวกนั้น...

มันจะได้เกิดมาเป็นจิ้งจกใช้กรรมตามประสามัน แต่ดิฉันดันชนไม่เข้าเรื่อง นี่แหละ ถ้าทำกรรมไม่ว่าคนทำจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ มันจะไม่มีข้ออ้างได้เลย เพราะฉะนั้นถ้าท่านผู้อ่านเห็นเด็กเล่นชนพิเรนทร์อย่างดิฉัน เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ โปรดห้ามปรามและชี้ให้พวกเขาเห็นบาปบุญคุณโทษด้วยเถิด เพราะเวรกรรมนั้นมีจริง ไม่มีใครหลบเลี่ยงผลกรรมได้เลย “พระพุทธองค์ทรงสอนว่า ผู้ใดกระทำสิ่งใด ย่อมได้สิ่งนั้น”

โดย... คุณกมลลักษณ์ ทองสมัคร

กรรมตามทัน... ผู้ชายเจ้าชู้

เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่งมีรูปร่างหน้าตาดี คารมคมคาย มีนิสัยเจ้าชู้มาก รัก และเนื่องจากองค์ประกอบเช่นนี้เอง เขาจึงได้ใช้เป็นเครื่องมือในการหลอกลวงสาว ๆ ให้มารักชอบเขามากมายหลายคน เขาประกอบกรรมชั่วล่อหลอกผู้หญิงหลายคนให้มาหลงรักในเวลาเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับผู้หญิงทุกคน เมื่อได้สมใจและเบื่อพวกหล่อนก็ทิ้งขว้างไม่แยแส คนแล้วคนเล่า มีผู้หญิงมากมายที่ต้องมาเสียตัวเสียน้ำตาให้แก่ผู้ชายมากรักคนนี้

บางคนเสียใจจนถึงขนาดพยายามฆ่าตัวตาย เมื่อไม่ได้ตายสมปรารถนา ก็ได้แต่สาปแช่งให้ผู้ชายคนนี้อายุได้มีความสุข อย่าได้มีความสุขหวังในความรักเลย ขอให้กรรมตามทันผู้ชายคนนี้

แต่อนิจจา ผู้ชายมากรักผู้นี้ก็หาได้มีความสำนึกเสียใจ หรือสงสาร
ผู้หญิงที่มารักชอบตนไม่ ยังคงเดินหน้าทำบาปทำกรรมกับผู้หญิงต่อไป วัน
เวลาล่วงไป จนกระทั่งวันหนึ่งเขาก็ได้พบกับผู้หญิงคนหนึ่งที่เขารักอย่าง
จริงใจและคิดจริงจั่งด้วย ทั้งสองรักกันจนตกลงใจใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน
จวบจนหลายปีต่อมา รุ่มๆ เหตุการณ์ที่เขาไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น

...เมื่อวันหนึ่ง หญิงในดวงใจของเขาผู้นี้
ได้ทิ้งเขาไปอย่างไม่แยแส ผู้ชายคนนี้เสียใจแทบคลั่ง
จนถึงขนาดคิดสั้นกินยาฆ่าตัวตาย...

แต่ชะตาชีวิตไม่ถึงขนาด เพื่อนๆ พาไปล้างท้องได้ทัน อนิจจาเอ๋ย
วงเวียนกรรมได้ทำงานของมัน ทำให้ชายคนนั้นได้รู้ซึ่งถึงความเสียใจ ความ
เจ็บปวดรวดร้าวเหมือนกับที่เขาได้สร้างบาดแผลไว้กับผู้หญิงที่ผ่านมามาก
แล้วคนเล่า บัดนี้ผลกรรมได้ตามสนองในชาตินี้แล้ว

โดย.. ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม

ใช้กรรมลัทธิพญ

ข้าพเจ้าได้รับรสชาติของการถูกตบหน้าหัน เมื่อตอนที่เรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔ คนที่ตบคือ มารดาของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าทำอะไรหรือถึงได้โดนกระทำเช่นนั้น

หวนคิดถึงเมื่อข้าพเจ้าอายุยังน้อย ตอนนั้นเรียนอยู่ประมาณชั้นประถมปีที่ ๔ ข้าพเจ้าเป็นลูกที่พ่อรักที่สุดในบรรดาพี่น้องเพราะเป็นเด็กที่ชอบขอเลาะประจบเอาใจผู้ใหญ่ จนเป็นเด็กที่เอาแต่ใจตัวเองเป็นใหญ่ ไม่ค่อยสนใจความรู้สึกใคร ตอนเย็นกลับจากโรงเรียนพ่อมักจะแอบให้เงินข้าพเจ้าเพื่อไปซื้อของว่างกินก่อนมือเย็นทุกวัน จนกลายเป็นนิสัย หากวันใดพ่อไม่ได้ให้เงิน ข้าพเจ้าจะแอบแกะกระปุกออมสินขโมยเงินของพี่น้องทุกคน

ในที่สุดวันหนึ่งก็ถูกจับได้คาหนังคาเขา ข้าพเจ้าทั้งตกใจกลัวความผิดและอับอายพี่น้องมาก แต่พ่อแม่ก็ไม่ได้ดุด่า หรือเขินตีข้าพเจ้า กลับพากันไปดูภาพยนตร์ทั้งครอบครัว นั่นยังทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกผิดเพราะข้าพเจ้ารู้ว่า

พี่น้องยิ่งเกลียดข้าพเจ้าขึ้นไปอีก เพราะมันเหมือนตอกย้ำว่าพ่อแม่รักข้าพเจ้ามากกว่าคนอื่น

วันคืนผ่านไปจนข้าพเจ้าลืมเรื่องนี้ไปแล้ว แต่อยู่มาเมื่อข้าพเจ้าเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๔ เราทั้งสี่คนพี่น้องเรียนอยู่โรงเรียนประจำจังหวัด ทุกเช้าพ่อจะขับรถไปส่งที่โรงเรียนก่อนไปทำงาน ตอนนั้นวงเวียนของกรมคงเริ่มทำงาน เพราะเช้าวันใดที่ข้าพเจ้าออกจากบ้านเป็นคนสุดท้าย เงินในกระเป๋าหรือที่อื่นๆ ต้องหายเสมอ แรกๆ ที่หายไปคงไม่มีใครสังเกต แต่เมื่อมันถี่ขึ้นและเรียกได้ว่าไม่เหลือแม่เศษสตางค์

ทุกคนเกิดความเครียดรวมทั้งตัวข้าพเจ้าด้วย พี่น้องเริ่มซุบซิบและหมางเมิน ข้าพเจ้าอึดอัดใจเพราะรู้อยู่แก่ใจว่าไม่ได้ทำ แต่เนื่องจากตัวเองมีประวัติเสียไปแล้ว ก็ไม่สามารถพูดอะไรได้ ที่สำคัญคือไม่มีใครกล่าวโทษ ต่างคนต่างทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ จนเย็นวันหนึ่ง แม่ของข้าพเจ้าอดทนไม่ไหว จึงได้เข้ามาคาดคั้นดูค่าว่ากล่าว แน่นอนว่าข้าพเจ้าปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง จนแม่ของข้าพเจ้าลูแก่โทษะตบหน้าข้าพเจ้าเสียงดังสนั่น ข้าพเจ้าเจ็บจนตาลาย ร้องไห้แทบตายก็ไม่มีใครเชื่อ

...กรรมมันตามทันกันชาตินี้แหละท่านผู้อ่าน
ที่เห็นได้ชัดคือขาดความเชื่อถือจากคนรอบข้าง
ทรमानใจ แต่ทำอะไรไม่ได้ ต้องทนรับกรรม...

ต้องทนรับกรรมพี่น้องก็ดูถูกเหยียดหยามสมน้ำหน้า พวกเขาคงสะใจ
กันที่ข้าพเจ้าโดนสังคมลงโทษไม่มีใครพูดกับข้าพเจ้าเลย

จนกระทั่งวันหนึ่งลุงหนาด เพื่อนบ้านที่มีบ้านห่างไปจากบ้านข้าพเจ้า
มากพอสมควร ได้แวะมาเยี่ยมพ่อแม่ข้าพเจ้า ลุงหนาดถามด้วยความสงสัย
ว่าทำไมตอนเที่ยงๆ ของทุกวันเมื่อขีจักรยานผ่านมา ต้องเห็นเด็กวัยรุ่นข้าง
บ้านเข้ามาอ่านหนังสือพิมพ์ในบ้านข้าพเจ้าแทบทุกวัน เท่านั้นแหละ พ่อแม่
ข้าพเจ้าถึงกับร้องลั่นว่าได้จับโจรผิดตัวเสียแล้ว ผากเนื้อไว้กับเสือแท้ๆ
เพราะเด็กวัยรุ่นคนนั้นคือ หลานของตายายที่พ่อแม่ข้าพเจ้าฝากกุญแจบ้าน
เอาไว้นั่นเอง กรรมที่ข้าพเจ้าจะต้องชดใช้ได้จบสิ้นแล้วในวันนั้น

ตั้งแต่นั้นมาข้าพเจ้าก็ไม่กล้าหยิบของหรืออะไรก็ตามที่เจ้าของไม่ได้
อนุญาต มาเป็นของตนเองอีกเลย “การละอายต่อบาป ย่อมทำให้เราเป็นผู้
ประพฤติดี สร้างกรรมดี”

โดย... คุณกมลลักษณ์ ทองสมัคร

กรรมจากคางคก

จะมีใครในโลกนี้... ที่ไม่อยากรวย ไม่อยากได้เงินทองมาง่ายๆ สบายๆ เล่า ข้าพเจ้าก็เช่นเดียวกัน เมื่อครั้งที่ยังอยู่ในวัยหนุ่มสาว อายุประมาณ ๒๐ กว่าปี ได้ยินผู้คนเขาบอกต่อกันมาว่า คางคกสามารถให้เลขให้ หวยกับเราได้ ข้าพเจ้าหรือจะรือรือ รีบหาคางคกหรือที่เราเรียกให้ไพเราะว่า “อุทัยเทวี” นั้นแหละมากระทำตามตำราทันที

เขาให้เอามันมาอาบน้ำขัดสีฉวีวรรณเนื้อตัวให้สะอาด เอาแป้งหอมทาตัวมัน แล้วบำรุงบำเรอมันด้วยเหล้า จับมันหงายท้องแล้วผูกท้องป่องๆ ของมันจนเกิดตัวเลขตามจินตนาการ ข้าพเจ้าทำอย่างนี้กับคางคกตัวแล้วตัวเล่า มีหรือที่มันจะไม่ดัดด้นสิ้นชีวา

เพราะเหล้า... ที่ข้าพเจ้ากรอกปากมันนั้น
เป็นของที่แม้แต่มนุษย์ก็ไม่ควรเสพ
มันหรือจะทานทนได้ แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้สำนึก...

เหมือนเจ้ากรรมนายเวรบังตาให้เห็นผิดเป็นชอบ เพราะในที่สุดก็ได้
เลขตามที่ต้องการ ข้าพเจ้าซื้อหอยและเผอิญถูกเสียด้วย แต่มันจะคุ้มค่างับ
ชีวิตน้อยๆ ที่ต้องมาสังเวทความโลภของข้าพเจ้าหรือ ตอนนั้นข้าพเจ้าไม่ได้
ตระหนักเลยแม้แต่น้อย

ท่านผู้อ่านอย่าหลงเชื่อกระทำตามข้าพเจ้าอย่างเด็ดขาด โปรดใช้สติ
คิดดูเถิดว่าคางคกมันมาเกี่ยวอะไรด้วย มันก็เป็นแค่สัตว์เดรัจฉานเท่านั้น
รูปร่างเนื้อตัวก็ไม่ได้สวยโสภาคเลย ไปไหนก็มีแต่คนรังเกียจ ว่าขี้ริ้วขี้เหร่ มัน
มีกรรมหนักกว่าเรามากนัก เราผู้เป็นสัตว์ประเสริฐยังจะไปเบียดเบียนมันอีก
หรือ

เวลาผ่านไป ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าเป็นยิ่งกว่าคนเมาเหล้าเสียอีก บาง
ครั้งบางครั้ง ข้าพเจ้าจะมีอาการมึนๆ เบลอๆ จำอะไรไม่ค่อยจะได้ พุดจา
ข้าซาก เพื่อนฝูงของข้าพเจ้าต่างกล่าวตรงกันว่า “ข้าพเจ้าพุดเหมือนพายเรือ
ในอ่างไม่ไปไหนซักที” เรื่องเดินทางไปไหนไกลๆนั้น ไม่ต้องพุดถึง ข้าพเจ้า
หลงทางตลอด นี่แหละเป็นกรรมที่ข้าพเจ้าได้กระทำมาด้วยความโลภโดยแท้

**ความไม่รู้ขาดปัญญา เห็นอวิชชาเป็นชอบ มีความโลภเป็นตัว
ตั้ง พระพุทธองค์ทรงสอนเรื่องปฏิจจสมุปบาท**

โดย.. คุณลำพูน ปัญญาทอง

กรรมจากการตีวัว

การฆ่าสัตว์ตัดชีวิตนับว่าเป็นบาปมาก ผลกรรมจากการฆ่าสัตว์นั้น จะทำให้มีอายุสั้น มีโรคร้ายไข้เจ็บมาก ผู้ที่ชอบฆ่าสัตว์เบียดเบียนสัตว์ จึงเป็น เหมือนกับการสร้างความชั่วร้ายให้กับชีวิตของตนเอง กรรมที่เกิดจากการฆ่า สัตว์ตัดชีวิต บางครั้งก็ให้ผลในชาติต่อๆ ไป บางครั้งก็ให้ผลทันตาเห็นในชาติ นี้ ดังเรื่องของข้าพเจ้า

ครอบครัวของข้าพเจ้าอาศัยในต่างจังหวัด ที่บ้านเลี้ยงวัวจำนวนหนึ่ง ผุ่ง ซึ่งขณะนั้น ข้าพเจ้าอายุประมาณสิบกว่าขวบ ทุกเช้าบิดาจะต้อนผุ่งวัวให้ ออกไปกินหญ้า และเมื่อตกเย็นหลังจากโรงเรียนเลิก ข้าพเจ้าจะมีหน้าที่ต้อน ผุ่งวัวเหล่านั้นกลับเข้าคอก หากวัวตัวใดที่เดินช้าหรือไม่ยอมเดินก็จะใช้ไม้ไผ่ ตีลงไปบริเวณท้องของวัว เสียงดัง ฝัวะ ฝัวะ ครั้นตัวใดออกแรงเดินแล้ว แต่ ยังเดินได้ไม่เร็วตั้งใจ ก็จะใช้ไม้ไผ่ตีท้องวัวต่อไปอีก จนกว่าจะถึงคอกวัว เป็น เช่นนี้อยู่นาน

จนกระทั่งวันหนึ่งบิดาทราบเรื่อง ก็ได้กล่าวตักเตือนกับข้าพเจ้าว่าอย่าไปตีพวกมันเลย บางตัวที่มันเดินช้า เพราะว่ามันกำลังตั้งท้องอยู่ แม้ว่าบิดาจะตักเตือนแล้วก็ตาม ข้าพเจ้าก็หาได้สำนึกในบาปที่กระทำไม่

หลังจากนั้นทุกเย็น ข้าพเจ้ายังคงใช้ไม้ไผ่ไล่ตีฝูงวัวเหล่านั้นต่อไป เป็นระยะเวลานานนับปี จนกระทั่งวันหนึ่งแม่วัวตัวหนึ่งได้ตกลูกออกมา แต่อนิจจา! มันไม่มีโอกาสได้ลืมตาดูโลก ลูกวัวตัวนั้นตายเสียแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้สำนึกในบาปกรรมที่มีส่วนทำให้แม่วัวตัวนั้นแท้งลูก และบาปกรรมที่ใช้ไม้ไผ่ตีท้องวัวตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา จากเหตุการณ์ครั้งนั้นเอง ข้าพเจ้าก็ไม่กล้าที่จะใช้ไม้ไผ่ตีวัวอีกเลย

...ทราบใดที่ผลของกรรมช่วยยังไม่ให้ผล คนก็มักจะไม่รู้สักสำนึกอะไร ยังคงทำความชั่วต่อไปอย่างสบายใจ ต่อเมื่อกรรมชั่วส่งผลมาถึงตัวเขานั้นแหละ... จึงค่อย ๆ สำนึกและรับรู้ถึงความทุกข์ที่เคยทำไว้กับผู้อื่น

วันเวลาผ่านไปหลายสิบปี เมื่อผู้เขียนอายุ ๓๐ ปี ก็ได้เกิดอาการปวดท้องอย่างรุนแรง จนต้องเข้าไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล ช่วงที่นอนรักษาตัวอยู่นั้น มีอยู่คืนหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้เห็นวิญญูณห์หญิงสาวมองมาที่ข้าพเจ้าด้วยสายตาอาฆาตพยาบาท ซึ่งก็นึกว่าเป็นวิญญูณห์ทั่วไปในโรงพยาบาลที่มาขอส่วนบุญ (ภายหลังจึงทราบว่า เป็นเจ้ากรรมนายเวรจากวัวในครั้งนั้น)

คุณหมอได้แจ้งว่าเป็นอาการมดลูกอักเสบ ผู้เขียนพักรักษาตัวอยู่สามวัน หลังจากนั้นก็กลับมารักษาตัวที่บ้าน แต่ยังคงมีอาการปวดท้องอยู่บ้าง เมื่อต้องเดินทางไกลหรือยกของหนัก

เมื่อกลับมารักษาตัวที่บ้าน ข้าพเจ้าได้ไหว้พระสวดมนต์ และนั่งสมาธิ เหมือนกิจวัตรตามปกติทุกวัน ขณะที่นั่งสมาธิก็ได้เกิดนิมิตเห็นภาพเหล่าฝูง วัวที่ข้าพเจ้าเคยใช้ไม่ไผ่ไล่ตีท้องพวกมัน ซึ่งทำให้วัวเหล่านั้นเจ็บปวดทุกข์ ทรมานอย่างแสนสาหัส ข้าพเจ้าจึงได้ทราบว่าการปวดท้องอย่างรุนแรงที่ กำลังประสบอยู่นั้น เกิดจากกรรมที่ไล่ตีวัวเมื่อครั้งยังเด็ก

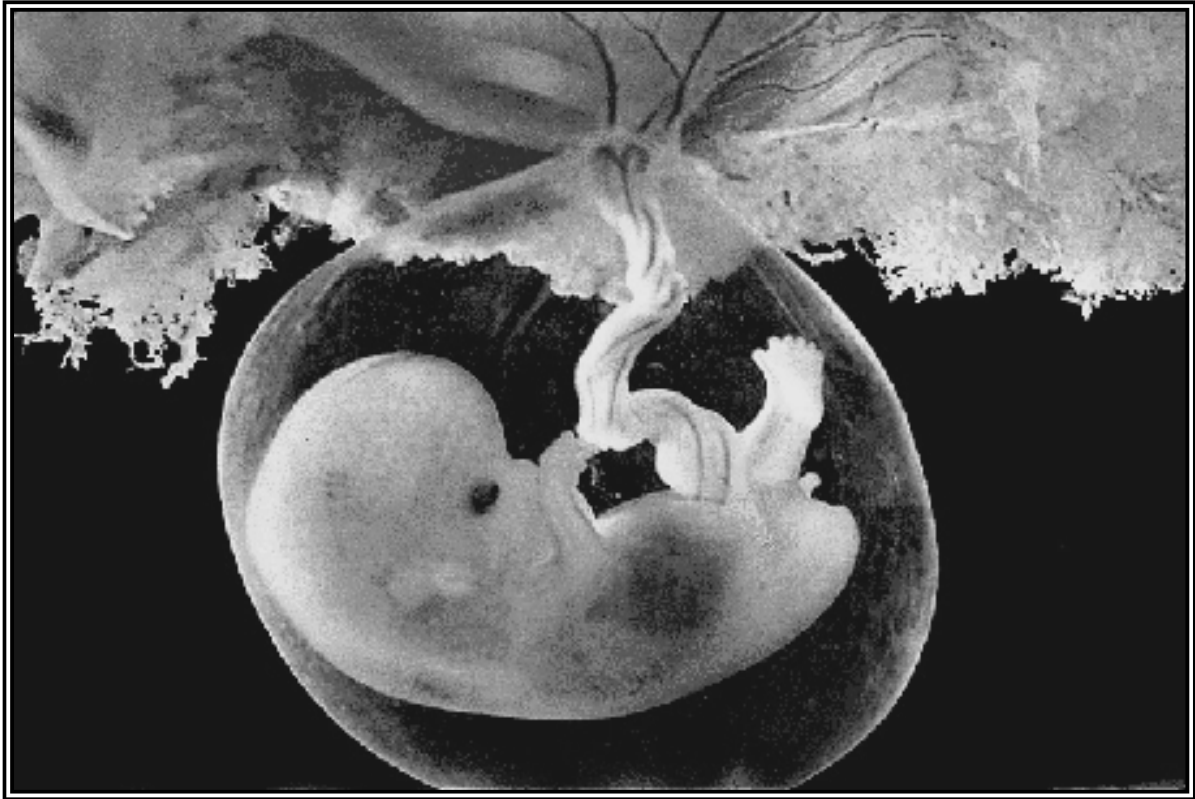
ปัจจุบันข้าพเจ้ารักษาอาการเจ็บปวดด้วยธรรมโอสถของพระพุทธเจ้า หมั่นไหว้พระสวดมนต์ นั่งสมาธิ สร้างบุญสร้างกุศล แผ่เมตตา ขออโหสิกรรม กับเหล่าฝูงวัวทั้งหลายซึ่งเป็นเจ้ากรรมนายเวร จนกระทั่งอาการเจ็บปวด ทุกเลาลงมาก

นับเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างประสบการณ์กฎแห่งกรรม ที่ข้าพเจ้าได้รับใน ครั้งนั้นนี้แหละ คือผลกรรมชั่วที่ตามมาสนองในชาตินี้ มีทางเดียวที่จะลด กรรมอันหนักให้บรรเทาลงได้บ้าง นั่นคือ การทำความดีให้มากๆ ยิ่งทำความ ดีได้มากเท่าไร กรรมชั่วที่มีอยู่ก็จะเบาบางลงไปมากเท่านั้น เปรียบ เหมือนกับก้อนเกลือในแก้วน้ำ หากเติมน้ำลงไปมากๆ เกลือนั้นจะค่อยๆ เจือ จางลง ยิ่งเติมน้ำดีลงไปมากเท่าไร ความเค็มของเกลือที่อยู่ในน้ำก็จะค่อยๆ เจือจางลงไปมากเท่านั้น แต่จะให้ลบล้างไปเลยร้อยเปอร์เซ็นต์นั้น คงเป็นไปได้ ไม่ได้ ฉะนั้นจงหมั่นทำความดีเสียตั้งแต่วันนี้ก่อนที่จะไม่มีเวลาเหลือให้ทำอีก ต่อไป

โดย.. คุณน้อย

กรรมจากการทำแท้ง

“กิจโจ มนุषะ ปฏิภาโพร” การเกิดเป็นมนุษย์นั้นแสนยาก เป็นพระพุทธรพจน์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ในครั้งหนึ่งพระสารีบุตรเคยทูลถามพระพุทธองค์ว่า...

“การเกิดเป็นมนุษย์นั้นมีโอกาสไม่น้อยเพียงใดพระเจ้าข้าฯ” พระพุทธองค์ไม่พูดอะไรเลย แต่ทรงใช้นิ้วมือแตะลงบนพื้นดินแล้วชูขึ้น ตรัสตอบกับพระสารีบุตรว่า...

“มีเพียงแค่นี้... สารีบุตร” นั้นหมายถึง สรรพสัตว์ที่ต้องไปเวียนว่ายตายเกิดในภพภูมิต่าง ๆ มีจำนวนมากเทียบเท่ากับดินทั่วไปทั่วพื้นปฐพี แต่ที่สามารถเกิดเป็นมนุษย์ได้... มีเพียงแค่นิ้วที่ติดปลายนิ้วของพระพุทธองค์เท่านั้น

การทำแท้ง คือ การฆ่าคน เป็นฆาตกรรมฆ่าลูกในไส้ของตนเอง ไม่ว่าจะ
ผู้นั้นจะขึ้นชื่อว่าแม่หรือพ่อล้วนเป็นหุ้นส่วนกรรมมหันต์นี้ด้วยกันทั้งคู่ ไม่ต้อง
โยนบาปให้กันและกัน ไม่ต้องโยนผิดป้ายโทษว่าใครเป็นต้นเหตุ สุดท้าย
ได้รับกรรมอย่างสาสมด้วยกันทั้งคู่

ความจริงเรื่องการทำแท้งเป็นผลสุดท้ายของความชั่ว ที่ได้รับการ
ไตร่ตรอง วางแผนทำลายหลักฐานการก่อความชั่ว ส่วนเหตุนี้มาจากการที่
บุคคลขาดการสำรวม ทั้งกายกรรม วาจากรรม และมโนกรรม เห็นความมักมาก
ในกามอารมณ์เป็นของสนุกอย่างไร้ยางอาย ขาดความศรัทธาและขาดความ
เคารพในธรรม ไม่เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ ความประพฤติที่ประมาททำทลาย
ต่อธรรม ไม่เกรงกลัวไม่ละอายต่อบาปใดๆ ทั้งสิ้น ผลกรรมจากการทำแท้ง
พระพุทธรูปยังได้ตรัสอีกว่า..

**ผู้ที่เคยทำแท้ง... ขณะมีชีวิตจะได้รับผลกระทบ
สนองจากโรคร้าย ป่วยหนัก อายุสั้น
การถูกขัดขวางไม่ให้พบความเจริญ
มีความฉิบหายมาสู่ตนอย่างหาสาเหตุไม่ได้...**

ครั้นจบชีวิตแล้ว จิตวิญญาณต้องได้รับโทษทัณฑ์ที่แสนสาหัสในนรก
ภูมิเป็นเวลาอันยาวนานมีอาจประมาณได้ และยิ่งถ้าหากเด็กผู้ตายนั้นมีจิต
อาฆาตพยาบาทด้วยแล้วยิ่งลำบากหนัก เพราะจิตอาฆาตนั้นจะเฝ้าจ้องเวร
กันทุกลมหายใจเข้าออก ทำให้ชีวิตไม่เป็นสุขทุกข์ทรมาน ต้องพบกับความ
ล้มเหลวอย่างไม่น่าจะเป็นไปได้ หรือบางท่านพบแต่ความทุกข์ระทม ล้ม

ละลายทั้งชีวิตการทำงานและชีวิตครอบครัวหาความสุขได้ยาก ต้องชดใช้กรรมกันอย่างสาสม จนกว่าแรงกรรมนั้นจะได้ชำระกันจนหมดสิ้น หรือจนกว่าเป็นที่เพียงพอของจิตวิญญาณนั้นที่สุดยกให้เป็นอโหสิ

มีตัวอย่างเกี่ยวกับการทำแท้งไว้ให้เป็นอุทาหรณ์ บางท่านอ่านแล้วอาจจะไม่รู้สึกละอายใจ แต่บางท่านถ้ารู้สึกว่าเป็นเรื่องบาปกรรมมันน่ากลัวก็ควรรีบละบาป และเร่งสร้างบุญให้จงมากจะดีกว่า เคยมีสตรีหลายท่านที่เคยมาปรึกษาปัญหาชีวิตกับข้าพเจ้า ในขณะที่ข้าพเจ้าได้ตรวจดวงชะตา และเปิดกรรมบุคคลเหล่านั้น พบว่าเคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำแท้งไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นการทำแท้งด้วยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำแท้งทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นคนพาไปหรือแนะนำสถานที่ หรือแม้แต่ให้ยืมเงินไปโดยที่ไม่รู้ว่าเงินจำนวนนั้นนำไปเพื่อการทำแท้งก็ตาม ก็ล้วนได้ขึ้นชื่อว่ามีส่วนร่วมในการกระทำความผิดนั้นแล้ว

สำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำแท้ง เมื่อข้าพเจ้าได้ใช้จิตสัมผัสดูแล้วก็พบว่า มีดวงวิญญาณเด็กซึ่งเป็นเจ้ากรรมนายเวรติดตามด้วยความอาฆาตพยาบาทอันเป็นเหตุให้ชีวิตในปัจจุบันล้มเหลว ด้านการงานก็มักมีอุปสรรคติดขัดไปเสียทุกอย่าง ทำมาหากินก็ไม่ขึ้น และมักมีอาการปวดศีรษะโดยไม่ทราบสาเหตุ หรือบางทีก็มักปวดท้องขึ้นมาจนไม่เป็นอันทำงาน

ปัญหาเหล่านี้คือความวิตถวิตอันสืบเนื่องมาจากกรรมที่เคยทำแก้งไว้

หลายคนเมื่อสำนึกถึงบาปกรรมก็พยายามแสวงหาวิธีการทำบุญด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยหวังว่าชีวิตของตนจะดีขึ้น เช่น ปล่อยนกปล่อยปลา ทำบุญโลงศพ ทำบุญกับมูลนิธิเด็กกำพร้า ฯลฯ แต่แล้วชีวิตยังไม่เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น นั่นเป็นเพราะว่าบุญที่วิญญูณเด็กได้รับยังไม่เพียงพอแก่การอโหสิกรรม หรือเป็นการทำบุญที่ยังขาดองค์ประกอบสำคัญ นั่นก็คือ “การส่งวิญญูณเด็กเพื่อไปเกิด” (หรือไปสู่ภพภูมิที่ดี)

สำหรับท่านที่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำแก้ง และต้องการให้ดวงวิญญูณเด็กอโหสิกรรมนั้น จำเป็นจะต้องส่งดวงวิญญูณเด็กไปเกิด (ไปสู่ภพภูมิที่ดี) ควรทำบุญดังนี้

- ให้ตั้งชื่อให้กับดวงวิญญูณเด็กที่แก้ง เช่น ตั้งชื่อ “น้องหนูดี” หลังจากนั้นเวลาทำบุญครั้งใดก็ให้อุทิศให้ชื่อนั้น ๆ

- เตรียมชุดสังฆทาน ประกอบด้วย
  - พระพุทธรูปปางสะดุ้งมารขนาด ๓ นิ้วขึ้นไป จำนวน ๑ องค์
  - ชุดผ้าไตรจีวร ๑ ชุด
  - อาหารคาว อาหารหวาน
  - ผลไม้ที่จำเป็นต้องมี คือ กล้วย ๑ หวี และขนุน ๑ ถาด
  - น้ำดื่ม ๑ ขวด และนม ๑ แพ็ค
  - เสื้อผ้าเด็กอ่อน ๑ ชุด
  - สิ่งของที่จำเป็นกับพระสงฆ์ เช่น ผงซักฟอก ยาสีฟัน สบู่ ฐูป เทียน ฯลฯ (ไม่จำเป็นต้องเป็นแบบสำเร็จที่เป็นถังสีเหลือง แต่ให้พิจารณาเลือกสิ่งของที่มีคุณภาพและจำเป็นกับพระสงฆ์)
- เมื่อถึงวันที่จะไปถวายสังฆทานกับพระสงฆ์ ให้สวดมนต์ไหว้พระและอาราธนาศีลห่าก่อน
- ก่อนออกจากบ้านให้จุดธูป ๑ ดอก เพื่ออันเชิญดวงวิญญาณเด็กให้ไปรับบุญที่วัด และบอกกล่าวถึงความตั้งใจที่จะส่งดวงวิญญาณให้ไปเกิด
- เมื่อเดินทางถึงวัดแล้ว ให้ไหว้พระประธาน ด้วยธูป ๓ ดอก แล้วตั้งจิตอธิษฐานการมาถวายสังฆทานเพื่อส่งวิญญาณเด็กไปเกิด และขออาราธนาบารมีแห่งพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ และสังฆานุภาพ ได้โปรดนำส่งวิญญาณเด็กที่แท้จริงไปเกิด (หรือไปสู่ภพภูมิที่ดี)
- ถวายสังฆทานกับพระสงฆ์ โดยบอกวัตถุประสงค์ของการมาทำสังฆทานในครั้งนี้นับกับพระสงฆ์ด้วยว่า “เพื่ออุทิศบุญกุศลให้กับวิญญาณเด็กที่จะเกิดแล้วไม่ได้เกิด ทั้งที่ข้าพเจ้าตั้งใจก็ดี ไม่ตั้งใจก็ดี ระลึกได้ดี ระลึกไม่ได้ก็ดี รู้เท่าถึงการณก็ดี รู้เท่าไม่ถึงการณก็ดี...”

- เมื่อถวายสังฆทานเสร็จแล้ว ให้กรวดน้ำให้กับวิญญูณเด็ก โดยตั้งจิตอธิษฐานดังนี้ “ขออาราธนาบารมีแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย อันประกอบด้วย พระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสังฆเจ้า และผลบุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาตั้งแต่อดีตชาติจนถึงวันนี้ และอานิสงค์ผลบุญแห่งการถวายสังฆทานในครั้งนี้ ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศลให้กับวิญญูณเด็ก (ระบุชื่อด้วย) ที่จะเกิดแล้วไม่ได้เกิด ทั้งที่ข้าพเจ้าตั้งใจก็ดี ไม่ตั้งใจก็ดี ระลึกได้ก็ดี ระลึกไม่ได้ก็ดี รู้เท่าถึงการณก็ดี รู้เท่าไม่ถึงการณก็ดี ขอให้มาร่วมอนุโมทนาบุญนี้ เมื่ออนุโมทนาบุญแล้วขอให้ได้รับบุญกุศลนี้ ขอให้พ้นจากความทุกข์ มีแต่ความสุขยิ่งๆ ขึ้นไป ผลบุญนี้ขอให้นำส่งให้ท่านไปสู่ภพภูมิที่ดียิ่งๆ ขึ้นไป และได้โปรดเมตตาอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญฯ”
- หลังจากนั้นให้หมั่นรักษาศีล ๕ ให้พระ สวดมนต์ นั่งสมาธิอย่างต่อเนื่อง และหาเวลาไปปฏิบัติธรรมติดต่อกันอย่างน้อย ๓ วันหรือ ๗ วัน เพื่ออุทิศบุญกุศลให้กับวิญญูณเด็ก

โดย.. คุณน้อย ^๑

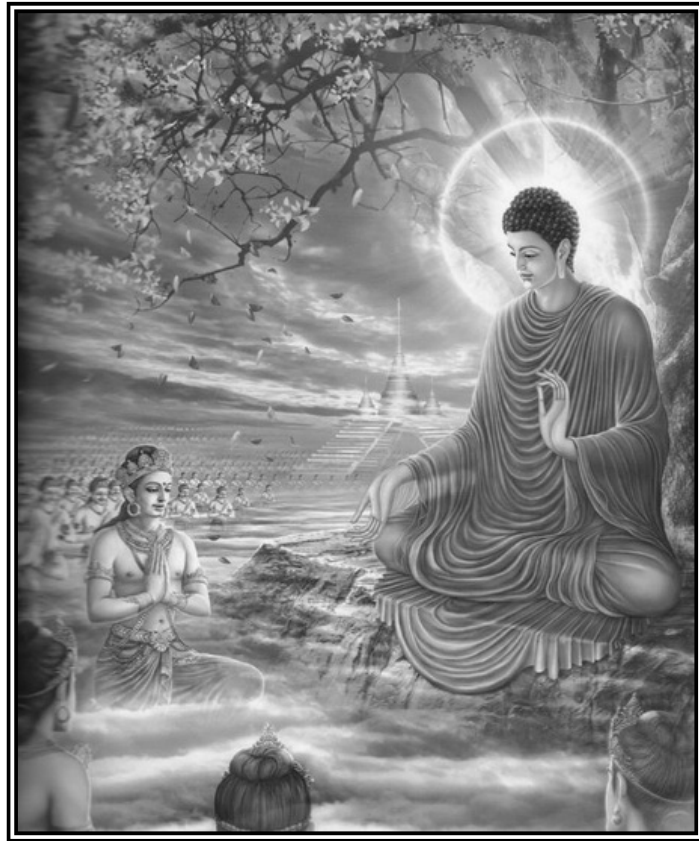
---

^๑ สำหรับท่านที่เคยมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการทำแท้ง แล้วต้องการส่งวิญญูณเด็กไปเกิด (ไปภพภูมิที่ดี)หรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ผู้เขียนมีความยินดีให้คำปรึกษาและช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่กำลังประสบกับความทุกข์เดือนร้อน (โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น) สามารถอีเมลมาได้ที compass4u@hotmail.com (หากผู้เขียนตอบกลับช้าต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย)

การลดกรรม ๔๕ อย่าง^๑

๑. ไม่มีบุตร

กรรมจาก

- การทำร้ายลูกของสัตว์อื่น พรากสัตว์อื่นจากพ่อแม่ หรือ
- เคยข่มเหงลูกคนอื่น

ลดกรรม

- ด้วยการงดกินเนื้อสัตว์ทุกๆ ๗ วัน ในทุกๆ เดือน
- ทำบุญปล่อยปลา ลงน้ำ ปล่อยนกปล่อยกา
- ทำบุญบริจาคทานที่มูลนิธิสัตว์หรือมูลนิธิเด็กก่อน

---

^๑ เพื่อเป็นแนวทางการพิจารณาตน ทั้งหมดอยู่ที่ความเข้าใจในหลักธรรมของพระพุทธองค์

๒. เจ็บป่วยบ่อย หรือเป็นโรคร้าย

กรรมจาก

- เคยทำทารุณกรรมต่อสัตว์

ลดกรรม

- ด้วยการทำบุญทำทานกับสัตว์อนาถา ให้อาหาร ให้ความเมตตา
- ซื้อยาหรือบริจาคเงินที่โรงพยาบาลสงฆ์
- ทำบุญปล่อยเต่า งดกินเนื้อสัตว์ตลอดชีวิต

๓. ตาบอดหรือเป็นโรคตา

กรรมจาก

- เคยทำร้ายสัตว์ที่ดวงตา หรือ
- ไม่เคยทำบุญเติมน้ำมันตะเกียงในชาติก่อน หรือ
- เคยทำลายไฟฟ้าของวัด ของที่สาธารณะ

ลดกรรม

- ซื้อโคมไฟ หลอดไฟถวายวัด ถวายเทียนห่อใหญ่ ถวายไฟฉาย
- เติมน้ำมันตะเกียงทุกวันพระ บริจาคเงินในกล่อง ซื้อน้ำมันเติมตะเกียงที่วัด

๔. ถูกรถเฉี่ยวชน ถูกลูกหลง ถูกสัตว์กัดต่อย

กรรมจาก

- เคยเป็นคนพาลเกะกะเกเร หาเรื่องเดือดร้อนให้ผู้อื่น มักรังแกและสาปแช่งผู้อื่นอยู่เสมอ

ลดกรรม

- หมั่นพูดดี มีวาจาไพเราะ

๕. สูญเสียคนใกล้ชิด

กรรมจาก

- เคยยิงนกตกปลา

ลดกรรม

- ทำบุญใส่ชีวิตโค กระบือ
- งดกินเนื้อสัตว์อย่างน้อย ๑ อย่างชั่วชีวิต หรือกินเจทุกๆ ๓ เดือน
- ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา

๖. ถูกนินทา ถูกให้ร้าย

กรรมจาก

- เคยพูดจาให้เป็นเหตุให้คนอื่นเป็นทุกข์หรือเดือดร้อน

ลดกรรม

- พิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี
- พูดดี พูดให้คนอื่นเกิดประโยชน์ พูดให้ผู้อื่นมีความสุข

๗. มักเดือดร้อนเพราะไฟ ไฟไหม้บ้าน ไฟดูด

กรรมจาก

- เคยลบหลู่พระสงฆ์ และศาสนา

ลดกรรม

- ตักบาตรทุกวันพระ ทำบุญถวายสังฆทานทุกเดือน
- ฟังเทศน์ฟังธรรมทุกวันพระ หรือทุกๆ เดือนในวันพระ
- ร่วมพิมพ์หนังสือธรรมะแจกจ่ายฟรี

๘. ขาดบารมี ไร้ญาติขาดมิตร

กรรมจาก

- ไม่เคยไปร่วมงานบุญงานศพ

ลดกรรม

- ร่วมทำบุญงานศพ บริจาคเงิน หรือ
- ร่วมด้วยแรงกายช่วยงานอื่นๆ ในงานศพ เช่น ทำอาหาร จัดดอกไม้

๙. ตั้งหลักปักฐานไม่ได้โยกย้ายบ่อย

กรรมจาก

- ไม่เคยร่วมทำบุญสร้างโบสถ์สร้างวิหาร แก้วัดวาอารามต่างๆ

ลดกรรม

- ร่วมทำบุญสร้างโบสถ์ สร้างหลังคาวิหาร ร่วมทำบุญฝังลูกนิมิต
- หมั่นไปไหว้ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ณ เมืองที่ตนอยู่อาศัย

๑๐. มักถูกรังแก ถูกเบียดเบียน

กรรมจาก

- ไม่เคยบวช หรือทำบุญงานบวช

ลดกรรม

- บวช ด้วยจิตศรัทธาพิจารณาอย่างบริสุทธิ์ที่ไม่มีเจตนาอื่นแอบแฝงจะบวช ๗ วัน (หรือ ๑๕ วัน ๑ เดือน ๑ พรรษา แล้วแต่จิตศรัทธา)
- ถ้าเป็นสตรีจะบวชชีพรหมณ์ หรือถือศีล ๘ ตามเวลาที่สะดวกและตั้งจิตศรัทธา
- ร่วมทำบุญงานบวชอย่างสม่ำเสมอเท่าที่จะทำได้

๑๑. ไม่มีคนชื่นชมเอ็นดู ขาดเสน่ห์

กรรมจาก

- ไม่เคยถวายของหอม

ลดกรรม

- หมั่นทำบุญไหว้พระทุกวันพระ ถวายรูปหอม เทียน ดอกไม้สด พวงมาลัย ทองคำเปลว ประน้ำอบน้ำปรุง
- ประพฤติดี ปฏิบัติชอบต่อผู้อื่น คิดดีทำดีพูดดี ให้ผู้อื่นได้ดี มิให้ร้ายผู้ใด

๑๒. เป็นที่รังเกียจ มีกลิ่นปาก กลิ่นตัว

กรรมจาก

- กระทำการดิเตียนดูแคลน ผู้ที่ชอบทำบุญทำทาน

ลดกรรม

- หมั่นทำบุญทำทานอย่างสม่ำเสมอ ฟังเทศน์มหาชาติทุก ๆ ปี
- ชักชวนผู้อื่นให้ร่วมทำบุญหรือบริจาคทานเป็นการบอกบุญผู้อื่น
- พิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี

๑๓. ไปไหนมาไหนลำบาก มีแต่อุปสรรค

กรรมจาก

- เคยทำลายหนทางสัญจรของวัด หรือของชาวบ้าน หรือทำให้ทางสัญจรสาธารณะได้รับความไม่สะดวก เสียหาย

ลดกรรม

- บริจาคทรัพย์หรือแรงงานช่วยสร้างสะพาน สร้างทางอันเป็นประโยชน์แก่วัด หรือชุมชนเล็ก ๆ
- ช่วยผู้คนยากไร้ให้ได้มียานพาหนะหรือทางสัญจรที่สะดวก

๑๔. เป็นคนรับใช้เขารำไป

กรรมจาก

- เคยเนรคุณผู้ที่เคยมีพระคุณแก่ตน

ลดกรรม

- ตอบแทนผู้มีคุณด้วยความกตัญญู
- ร่วมทำบุญสร้างพระพุทธรูป พระประธาน
- ทำทานทั้งกับคนและสัตว์

๑๕. ขัดสน อดมือกินมือ

กรรมจาก

- เคยละเว้นการใส่บาตร ละเว้นการให้ทาน เมื่อมีคนยากไร้มาขอทาน อาหารและน้ำ

ลดกรรม

- แบ่งปันอาหาร น้ำ เสื้อผ้า แก่คนยากไร้อนาถา แม้ไม่มีเงินก็แบ่งปันสิ่งของตามที่มี
- ตักบาตรทุกเช้า หรือทุกวันพระ

๑๖. อาภัพคู่ ร้างคู่

กรรมจาก

- เคยผิดลูกผิดเมียเขา

ลดกรรม

- บวชพระ หรือบวชชีพราหมณ์
- ร่วมทำบุญเป็นเจ้าภาพงานแต่งงานคู่บ่าวสาวที่ยากจน
- ถวายของเป็นคู่ เช่น แจกกันคู่ เชิงเทียนคู่ หมอนคู่ เป็นต้น

๑๗. ได้คู่ที่เลวร้าย ทำร้ายตนหรือทำให้เป็นทุกข์

กรรมจาก

- เคยข่มขืนเขาในชาติก่อน เคยทุบตีทำร้ายคู่

ลดกรรม

- บวชพระ หรือบวชชีพราหมณ์
- ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา

๑๘. อยู่โดดเดี่ยวยามบั้นปลาย

กรรมจาก

- เคยจับสัตว์ขัง

ลดกรรม

- ทำบุญปล่อยปลาลงน้ำ ปล่อยนกปล่อยกา
- ทำบุญทำทานแก่เด็กอนาถาและสัตว์อนาถา

๑๙. รูปร่างหน้าตาไม่งดงาม

กรรมจาก

- ไม่เคยถวายดอกไม้ธูปเทียนหอม

ลดกรรม

- ถวายพวงมาลัยดอกไม้สด ดอกไม้หอม
- ทำบุญบริจาคดวงตา บริจาคร่างกายให้โรงพยาบาล

๒๐. มักถูกโกง ถูกเบียดเงิน

กรรมจาก

- เคยคดโกงผู้อื่น

ลดกรรม

- สละทรัพย์บริจาคร่วมการกุศลต่างๆ
- ทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน อุทิศส่วนกุศลแก่เจ้ากรรมนายเวร
ทุกๆ เดือน

๒๑. พิการ ร่างกายไม่สมประกอบ

กรรมจาก

- เคยทุบตีพ่อแม่ ต่ำพ่อแม่ หรือทำร้ายพ่อแม่

ลดกรรม

- หมั่นทำบุญไหว้พระ ปล่อยนบกปล่อยปลา
- ถือศีล ๕ ศีล ๘ เจริญภาวนา นั่งวิปัสสนากรรมฐาน

๒๒. มีคดีความ

กรรมจาก

- เคยพบคนทุกข์ร้อนแล้วไม่ช่วย หรือไม่พยายามหาทางช่วยเหลือ

ลดกรรม

- หมั่นทำบุญปล่อยนบกปล่อยปลา
- นั่งสมาธิ เจริญวิปัสสนากรรมฐาน
- ถือศีล ๘ ทุกๆ ๓ เดือนๆ ละ ๗ วัน

๒๓. ไร้ที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

กรรมจาก

- ไม่สงเคราะห์คนอนาถาที่มาขออาหาร ขอช้ายคาหลบฝน ไม่มีน้ำใจช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก

ลดกรรม

- ร่วมทำบุญซื้อกระเบื้องหลังคาโบสถ์
- หมั้นไปกราบไหว้บูชาศาลหลักเมือง
- ทำบุญทำทานแก่สัตว์พิการหรือสัตว์จรจัด

๒๔. จิตใจขุ่นมัว ดุดัน ขี้โมโห

กรรมจาก

- มักตระหนี่ในการทำบุญ

ลดกรรม

- สวดมนต์ไหว้พระ ทุกวันพระ ฝึกวิปัสสนากรรมฐาน
- ถือศีล ๕ หรือศีล ๘ ทุกๆ ๓ เดือน
- บริจาคทาน แบ่งปันเงินทองหรือสิ่งของแก่ผู้ตกทุกข์ได้ยากหรือ
- ร่วมทำบุญบริจาคทานกับมูลนิธิ สถานสงเคราะห์ วัดวาอารามต่างๆ

๒๕. ไม่มีชื่อเสียง

กรรมจาก

- เคยดิฉินนินทาทำให้ผู้อื่นเสียหาย

ลดกรรม

- ร่วมทำบุญสร้างหอระฆัง ร่วมทำบุญหล่อเทียนพรรษา
- ทำทานกับคนยากไร้ และสัตว์อนาถา

๒๖. ไม่มีวาสนาบารมี

กรรมจาก

- ไม่เคยนับถือชื่นชมผู้นับถือธรรมมะ

ลดกรรม

- ทำบุญสร้างพระพุทธรูป ทำทานกับคน

๒๗. มีลูกหลานไม่ดี เกเร ไม่เชื่อฟัง

กรรมจาก

- ทำแท้ง เคยทำร้ายคนใกล้ชิดมาก่อน และทำร้ายจิตใจครอบครัวในชาติก่อน

ลดกรรม

- บวชเณร โดยให้ลูกบวชหรือไปร่วมงานบวช จะทำให้กรรมน้อยลง
- ปฏิบัติธรรม อุทิศให้ลูกตนเอง

๒๘. เจอแต่คนเอาเปรียบ

กรรมจาก

- เคยเบียดเบียนเงินทองพ่อแม่ไว้ในอดีตชาติ เคยโกงคนไว้ในอดีตชาติขโมยเงินครอบครัวมาใช้

ลดกรรม

- หมั่นยึดถือศีล ๕ ให้มั่น
- ไม่ดื่มเหล้า ทำให้ขาดสติ โดนโกงง่าย
- หมั่นสวดมนต์ อธิฐานบารมีด้านขอพรให้พบเจอคนดี ๆ เข้ามาในชีวิต

๒๙. เกิดในสกุลต้อยต่ำ

กรรมจาก

- โอิหัง อวดดี จิตใจคับแคบ

ลดกรรม

- ร่วมทำบุญสร้างวัด สร้างพระประธาน
- ทำบุญทำทานกับคนยากไร้ และสัตว์อนาถา
- พิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี

๓๐. ไร้สง่าราศี ขาดวาสนา

กรรมจาก

- เคยเมาสุระอาละวาด ระบายผู้อื่น

ลดกรรม

- นั่งสมาธิ ฝึกกรรมฐาน
- ทำทานกับคนอนาถา และสัตว์อนาถา
- ร่วมพิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี

๓๑. ไม่เจริญก้าวหน้า จิตใจเป็นทุกข์

กรรมจาก

- เคยชกจูงคนทำชั่ว

ลดกรรม

- ถือศีล ๘ เป็นเวลา ๗ วัน ทุกๆ ๓ เดือน
- หมั่นทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน

๓๒. จิตใจฟุ้งซ่าน เป็นทุกข์

กรรมจาก

- เคยริษยาผู้อื่น

ลดกรรม

- ทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน
- ปล่อยปลาลงน้ำ
- นั่งสมาธิ สวดมนต์บทคาถาพระชินบัญชร

๓๓. เป็นเมียน้อย เมียเก็บ

กรรมจาก

- เคยผิดลูกผิดเมียเขามาก่อน ขึ้นใจเขาโดยไม่ยินยอม
- เคยอธิษฐานจิตร่วมกันมาว่าภักขอให้ได้ใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน

ลดกรรม

- ถวายชงคู่ ฐูปคู่ เชิงเทียนคู่ หมอนคู่ อย่างไรก็ได้ อธิษฐานจิตขอให้ชีวิตคู่ที่ดีขึ้น
- บวชชีพราหมณ์ ปีละ ๑ ครั้ง ละ ๓ วัน อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรที่เคยล่วงเกินให้ได้รับกุศลและเปิดทางให้ชีวิตคู่ดีขึ้น
- ร่วมเป็นเจ้าภาพงานแต่ง เพื่อชีวิตตนจะดีขึ้นและสมหวัง
- สวดมนต์ขอพรทุกวันเกิดด้านความรักให้สมหวังต่อไป
- ทำบุญสังฆทานสด ในวันเกิดตนเองเดือนละครั้ง เพื่ออุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรในอดีตชาติปัจจุบันชาติ และวิญญาณที่ตามมาให้ได้รับกุศลและอโหสิกรรม

๓๔. ชีวิตตกต่ำ ทำสิ่งใดไม่เจริญ

กรรมจาก

- เคยทำแท้ง

ลดกรรม

- ปล่อยปลาลงน้ำทุกๆ เดือน จนครบ ๙ เดือน หรือ ๑ ปีเต็ม
- ถวายสังฆทาน ทำบุญใส่บาตรเสมอ

๓๕. เป็นทุกข์เพราะคนในครอบครัว

กรรมจาก

- เคยลำเอียง ไร้คุณธรรมในด้านครอบครัวไว้ก่อน หรือ
- เคยเอารัตเอาเปรียบคนในครอบครัวและคนใกล้ชิดไว้ในชาติอดีตและชาติปัจจุบัน หรือ
- เคยทำให้ครอบครัวเขาแตกแยกในอดีตชาติ

ลดกรรม

- ต้องบวชชีพรหมณ์ เพราะเมื่อเกิดอีกภพ ชีวิตจะได้ดี มีชีวิตที่ดีขึ้น เพราะกุศลของการบวชปฏิบัติธรรม ทำให้เจ้ากรรมนายเวร อโหสิกรรม และตนเองได้พบสิ่งที่มีกุศลมากขึ้น
- ยึดพรหมวิหาร ๔ มี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา จะทำให้ชีวิตมีความเมตตา และไม่ลำเอียงเอารัตเอาเปรียบคนใกล้ชิด ทำให้วิถีชีวิตมีคนนับถือและพ้นจากความทุกข์ในเรื่องญาติพี่น้องเข้ามายุ่งเกี่ยวได้
- นำพระคู่บ้านคู่เมืองเข้าสักการะที่บ้าน และสวดมนต์ขอพรให้ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข

๓๖. เป็นอัมพฤกษ์ อัมพาท

กรรมจาก

- ฆ่าสัตว์ ทรมานสัตว์ ทำร้ายคนไว้ในอดีตชาติและปัจจุบันชาติ

ลดกรรม

- ตักบาตรอุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรในอดีตชาติ ปัจจุบันชาติ รวมถึงสรรพสัตว์ทั้งหลายให้ได้กุศล และอธิษฐานกรรมซึ่งกันและกัน
- ปล่อยสัตว์ลงน้ำในวันเกิดตนเอง กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรได้รับและอธิษฐานกรรม
- ถวายยาเข้าวัด หรือช่วยเหลือคนป่วย

๓๗. เป็นมะเร็ง

กรรมจาก

- รู้เห็นเป็นใจกับการทำแท้ง การทารุณสัตว์ หรือการทำร้ายเบียดเบียนผู้อื่น

ลดกรรม

- ทำบุญใหญ่อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร และบวชชีพรหมณ์ ๑ เดือน เพื่อส่งกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรอธิษฐานกรรม
- ทำบุญสร้างพระพุทธรูป สร้างโบสถ์หรือสร้างศาลาวัด
- ร่วมพิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี
- หมั่นนั่งสมาธิ ฝึกกรรมฐาน

๓๘. ค้าขายขาดทุน ทำงานไม่ก้าวหน้า

กรรมจาก

- เคยลบหลู่เจ้าที่เจ้าทาง

ลดกรรม

- หมั้นทำบุญใส่บาตร ถวายสังฆทาน
- ถวายเครื่องเช่นสังเวย เจ้าที่-เจ้าทาง
- หมั้นสวดมนต์บทคาถาพระชินบัญชร

๓๙. ด้อยปัญญา

กรรมจาก

- ฝึกฝอยบายมุขในชาติก่อน หรือชักชวนคนไปทำชั่ว ดูแคลนหลักธรรม

ลดกรรม

- พิมพ์หนังสือธรรมะแจก
- ทำบุญทำทานกับโรงเรียนของเด็กพิการหรือตามมูลนิธิต่างๆ

๔๐. ตกงาน

กรรมจาก

- เคยกลั่นแกล้งผู้อื่นในเรื่องงาน หรือแย่งงานผู้อื่น

ลดกรรม

- หมั้นทำบุญทำทาน ร่วมงานบุญต่างๆ
- ปลอ่ยนบกปลอ่ยปลา

๔๑. ไม่มีโชคลาก

กรรมจาก

- ไม่เคยสวดมนต์ไหว้พระ

ลดกรรม

- หมั่นทำบุญสวดมนต์ไหว้พระ
- ถวายรูป เทียน ดอกไม้สด พวงมาลัย และทองคำเปลว

๔๒. เรียนไม่จบ การเรียนมีอุปสรรค

กรรมจาก

- ซาติก่อนปฏิบัติเสถียร ฟังเทศน์ฟังธรรม

ลดกรรม

- หมั่นเข้าวัด ร่วมงานบุญต่างๆ ฟังเทศน์ อ่านหนังสือธรรมะ

๔๓. มีอาชีพต้อยต่ำที่ผู้คนดูแคลน

กรรมจาก

- ซาติก่อนเคยบวชด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ ไร้ความศรัทธาอาศัยผ้าเหลืองหากิน

ลดกรรม

- ถือศีล ๕ ศีล ๘
- นั่งสมาธิ ฝึกกรรมฐาน
- ถวายสังฆทานทุกเดือน หรือทุก ๓ เดือน

๔๔. ครอบครัวยากจน

กรรมจาก

- ซาติก่อนไม่เคยบริจาคทาน

ลดกรรม

- หมั่นทำบุญด้วยการบริจาคทาน ถ้ามีเงินไม่มากก็บริจาคเป็นสิ่งของ แรงกาย หรือน้ำใจต่อผู้ตกทุกข์ได้ยาก เช่น ไปช่วยอ่านหนังสือให้ มูลนิธิคนตาบอด

๔๕. เป็นทุกข์เพราะความรัก

กรรมจาก

- ซาติก่อนเจ้าชู้ หลอกผู้อื่นให้อกหัก

ลดกรรม

- ประพฤติดีปฏิบัติดีทั้งความคิด กาย วาจา ใจ
- ร่วมทำบุญงานแต่งงาน
- ทำสิ่งดี ๆ ให้คนอื่นได้สมรักสมปรารถนา

นัยแห่งปัจจัยย่อมเกิดขึ้นได้และไม่เกิดขึ้นได้ ด้วยการพิจารณาถึงหลักแห่งความถูกต้อง ความเป็นจริง เหตุอันควร มิควร หรือการกระทำที่นำไปสู่วงจรแห่งกรรมนั้นๆ การปล่อยสรรพสัตว์ก็ต้องพิจารณาว่าแบบใดควรอย่าคิดงายไถลตัว แค่หยิบง่าย ทำงาย ใช้ถูกทาง การปฏิบัติอันใดก็ไม่ใช้เกินแห่งกำลังตน แต่ก็มีใช้การละเลย

เพียงแค่นั้นยังเป็นได้ถึงร้อย ถึงจะน้อยก็ยังได้มาก หลักให้มันอย่าให้เอนอ่อนตอนทิมเลน เข้าใจเข้าถึงกฎแห่งความจริง พระธรรมยิ่งสูงค่ารักษาตน

เตือนใจ เตือนตน

หากใครกล่าวร้ายเรื่องกฎแห่งกรรม
ชาติหน้าก็ไม่ได้เกิดเป็นคนอีก (เกิดในอบายภูมิ)

หากเชื่อถ้อยคำมั่นในกฎแห่งกรรม
ความเจริญมั่งมีศรีสุข ก็จะมาเยือนถึงบ้าน

หากใครคอยแนะนำเผยแพร่กฎแห่งกรรม
ก็จะเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป ชั่วลูกชั่วหลาน

หากใครยึดมั่นในกฎแห่งกรรม
ฆาตเคราะห์ภัยพิบัติจะอยู่ห่างไกลตัว

หากใครเที่ยวบรรยายกฎแห่งกรรม
ทุก ๆ ชาติจะเป็นบุคคลมีปัญญาเลิศ

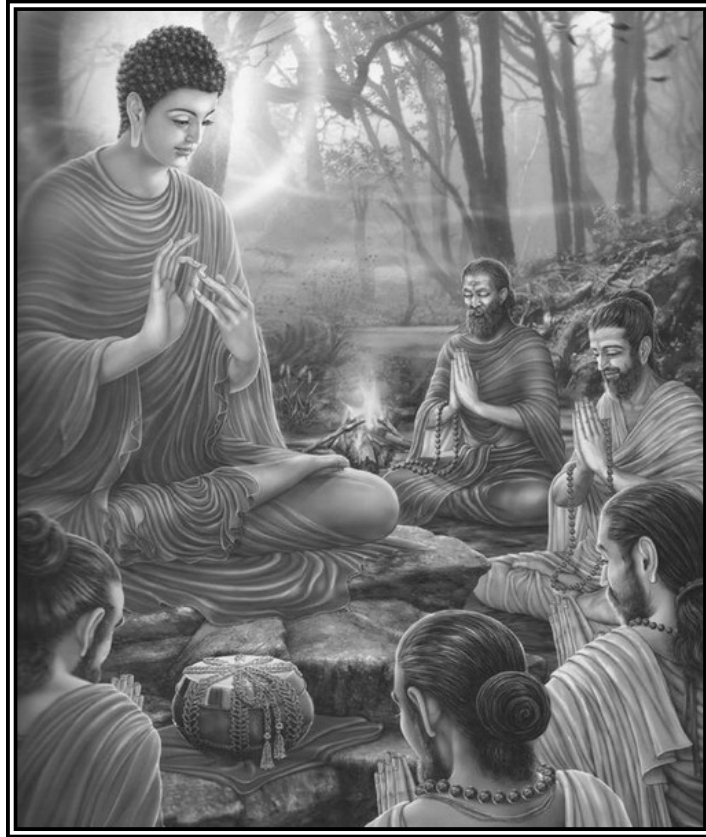
หากใครหมั่นสวดมนต์เชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรม
ชาติหน้าไปไหนก็มีแต่คนนับถือ

หากใครพิมพ์หนังสือกฎแห่งกรรมแจก
ชาติหน้าจะมีกายมงคลรุ่งโรจน์

หากถามเรื่องชาติปางก่อน ก็ให้ดูผลที่ได้รับในปัจจุบัน
หากจะถามเรื่องชาติหน้า ก็ให้ดูสิ่งที่กระทำในปัจจุบัน

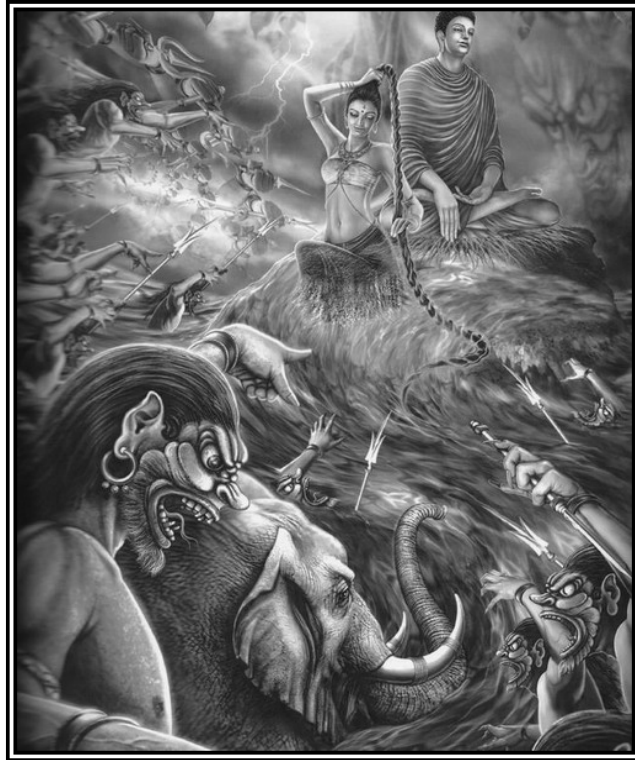

สติ และปัญญา

การที่ปฏิบัติอย่างนี้ต้องทำความเข้าใจ หลักแห่งคำสอนของพระพุทธองค์ บางคนเมื่อปฏิบัติแล้วปรากฏผลให้ดีขึ้น บางคนอาจไม่ได้ผลหรือบางคนยังไม่ทันทำครบจำนวนแล้วปรากฏผลได้ชัดเจน การปฏิบัติอย่างนี้เช่นนี้เป็นแค่วิธีการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ดีขึ้น ด้วยหลักคำสอนของพระพุทธองค์ต้องกระทำด้วยสัมมาทิฐิ คือ การละวางจากกิเลสทั้งหลาย ไม่ใช่ตั้งอยู่บนความอยาก อยากหาย อยากสบาย อยากเป็นสุข อยากเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ อันนี้แหละมันเป็นเจตนาที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อเป็นเช่นนี้ผลแห่งการปฏิบัติย่อมไม่เกิดขึ้นเพราะเจตนาที่แอบแฝง หรือมีความมุ่งมั่นในการทำ รีบทำ ทำให้มาก ๆ เยอะ ๆ ทำให้ดีมากมาย ดีกว่า เพื่อให้ปรากฏผลนั้นเร็ว อันนี้เรียกว่า **หลงบุญ หลงกุศล**

แล้วเมื่อพิจารณาแล้ว การหลง ความหลง มันก็เป็นกิเลสอย่างหนึ่ง และเมื่อไม่เข้าใจก็กลายเป็นความมึนงง ความไม่รู้ กลายเป็นหลงผิดเป็นชอบ และที่สุดแล้วก็กลายเป็นอวิชชา (ความไม่รู้) การปฏิบัติต้องตั้งอยู่ด้วยบุญกิริยา คือ ทาน ศีล และภาวนา ซึ่งเปรียบเสมือนโอสถวิเศษ กับอีกอย่างหนึ่ง คือ ปธาน ๔ ได้แก่ ๑ เพียรระวังไม่ให้บาปเกิดขึ้นในสันดาน ๑ เพียรละบาปละอายต่อบาปที่เกิดขึ้นแล้ว ๑ เพียรให้กุศลเกิดขึ้นในสันดาน ๑ เพียรรักษากุศลที่เกิดขึ้นแล้วไม่ให้เสื่อม

คำสอนของพระองค์มุ่งหมายการหลุดพ้นจากบ่วงกรรม การไม่เกิดดับในภพภูมินี้แหละคือหลักการแห่งพุทธองค์ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน คำสอนของพระองค์เป็นธรรมอันวิเศษ เทวดาทั้งยังนอบน้อม เราทั้งหลายสาวกแห่งพระพุทธรองค์ควรยินดีและปฏิบัติให้ถูกต้อง เจริญด้วยสติปัญญาธรรมแห่งพระชินสีห์เถิดสาธุชน

๑. บทกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะวา
พุทฺธัง ภาวะวันตัง อภิวาเทมิ. (กราบ)

สะวากขาโต ภาวะวะตา ัมโม
ัมมัง นะมัสสามิ. (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ
สังฆัง นะมามิ. (กราบ)

๒. บทนอบน้อมพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ภาวะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ. (๓ จบ)

๓. บทสรรเสริญพระพุทฺธคุณ

อิติปิโส ภาวะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

วิชชาจะระณะสัมปันโน สุขโต โลกะวิทู

อนุตตะโร ปุริสสะทัมมะสาระถิ

สัจฺจตา เทวะมะนุสฺसानัง พุทฺโธ ภาวะวาติ. (กราบ)

๔. บทสรรเสริญพระธรรมคุณ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม
สันติภูตฺติโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูสี ติ. (กราบ)

๕. บทสรรเสริญพระสังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัมมัญจะ ปุริสะปุคคะลา
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย
ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลี กะระณียะ
อนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ. (กราบ)

๖. พุทธชัยมงคลคาถา (พาหุง)

๑. พาหุง สหัสสสมะภินิมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุเม* ชะยะมังคะลานิ.

๒. มาราดิเรกะมะภियุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุเม* ชะยะมังคะลานิ.

๓. นาฬาคิริง คะชวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทਾਰุณันตัง
เมตตัมพุเสกะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุเม* ชะยะมังคะลานิ.

๔. อุกขิตตะขัค คะมะติหัตถะสุทාරุณันตัง
ธาวันติโย ชะนะปะถังคูลิมาละวันตัง
อิทธิภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุเม* ชะยะมังคะลานิ.

๕. กัตวานะ กัฏฐะมุกะรัง อิวะ คัพภินียา
จิฏฐายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชฌเ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุเม* ชะยะมังคะลานิ.

๖. สัจจัง วิहाยะ มะตีสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปีตะมะนัง อะตอ์นระภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุเม* ชะยะมังคะลานิ.

๗. ्हันโทปะन्हันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทฐปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุเม* ชะยะมังคะลานิ.

๘. ทุคคาหะ ทิฏฐิภุชะเคนะ สุกัฏฐะหัตถัง
พรัหมะ^๑ วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุเม* ชะยะมังคะลานิ.

---

^๑ อ่านว่า พรัมมัง

เอตปิ พุทธะชยะมังคะละอัญญะคาถาโย
วจะโน ทินะทินะ สะระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญญะ.

๓. ชัยปริตร (มหากาฯ)

มหากาธุณิโก นาโถ
หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม* ชยะมังคะลัง

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง
न्हันทีวัทตะโน เอวัง อะหัง วิชะโย โหมิ ชะยามิ*
ชะยะมังคะเล อะปะราชาตีตะปัลลังเก
สีเส ปะฐะวิโปกชะเร อะภิสเสเก สัพพะพุทธานัง
อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ

สุนัขขั้ตตั้ง สุ่มังคะลั้ง สุปะภาตัง สุกุญฐิตัง
 สุขะโณ สุขุหุตโต จะ สุขิฏฐัง พรหมะ^๑ จาริสุ
 ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจา กัมมัง ปะทักขิณัง
 ปะทักขิณัง มโนกัมมัง ปะณิธิ เม* ปะทักขิณา
 ปะทักขิณานิ กัตวานะ ละภันตัตถะ ปะทักขิเณ.

๘. สัพพมงคลคาถา

ภาวะตุ สัพพะมังคะลั้ง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สัพพะพุทธา นุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภาวันตุ เม*
 ภาวะตุ สัพพะมังคะลั้ง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สัพพะธัมมา นุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภาวันตุ เม*
 ภาวะตุ สัพพะมังคะลั้ง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
 สัพพะสังฆา นุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภาวันตุ เม*

ที่ขีดเส้นใต้ ถ้าสวดให้ผู้อื่นเปลี่ยน

- อะหัง วิชะโย โหมิ ชะยามิ เป็น ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ
- เม เป็น เต

^๑ อ่านว่า พรหมมัง

๙. พระคาถาชินบัญชร

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ณะกะกาโมละเภระหัง
อัติถิกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา
อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวัณโณ
มรณังสุขัง อะระหังสุขะโต นะโมพุทธาเย

ชะยาสะนากะตา พุทธา   เชตตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง   เย ปิวิงสุ ณะราสะภา.

ตัน्हังกะราทะโย พุทธา   อัญญะวิสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง   มัตถะเกเต มุหิสสะรา.

สีเส ปะติฏฐิตโต มัยหัง   พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโข ปะติฏฐิตโต มัยหัง   อูเร สัพพะคุณากะโร.

หะทะเย เม อะหุรุตโธ   สารีปุตโต จะทักขิณ
โกณฑัญญโณ ปิฏฐิภาคัสมิง   โมคคัลลาโน จะ วามะเก.

ทักขิณ สะวะเน มัยหัง   อาสุง อานันทะ ราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม   อุกาสุง วามะโสตะเก.

เกสันทเต ปิฏฐิจิภาคัสมิง
นิสินโน สิริสัมปันโน

สุริโย วะ ปะกังกะโร
โสภิตो มุหิปปุงคะโว.

กุมาระกัสสโป เถโร
โส มัย्हัง วะทะเน นิจจัง

มะเหสี จิตตะ วาทะโก
ปะติฏฐาสี คุณากะโร.

ปุณโณ อังคุลิมาโร จะ
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา

อุปาลี นันทะ สีวะลี
นะลาเต ติละกา มะมะ.

เสสาสีติ มหาเถรา
เอเตสีติ มหาเถรา
ชะลันตา สีละเตเชนะ

วิชิตา ชินะสาวะกา
ชิตะวันโต ชิโนระสา
อังกะมังเคสุ สัณฐิตา.

ระตะนัง ปุระโต อาสี
ระชัคคัง ปัจฉะโต อาสี

ทักขิเณ เมตตะ สุตตะกัง
วาเม อังคุลิมาละกัง.

ขันธะโมระปะริตตัญจะ
อากาเส ฉะทะนัง อาสี

อาฎาณาภियะ สุตตะกัง
เสสา ปาการะสัณฐิตา.

ชินา นานา ะระสังยุตตา
วาตะปิตตาทะสัณฐาตา

สัตตปปาการะ ลังกะตา
พาหิรัช ฌัตตูปัททะวา.

อะเสสา วินะยัง ยันตุ
วะสะโต เม สะกิจเจนะ

ชินะปัญฺชะระมัชฌัมหิ
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ

อิจเจวะมันโต
ชินานุภาเวนะ
ธัมมานุภาเวนะ
สังฆานุภาเวนะ

สัทธัมมานุภาวะपालีโต

อะนันตะชินะ เตชะสา
สะทา สัมพุทฺธะปัญฺชะเร.

วิหะรันตัง มะฮี ตะเล
เต มะหาปุริสาสะภา.

สุคฺคโต สุรักโข
ชิตุปัททะโว
ชิตาริสังโฆ
ชิตันตะราโย.

จะรามิ ชินะ ปัญฺชะเรติ.

๑๐. บทแผ่เมตตาให้ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

อะหัง นิททุกโข โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความทุกข์

อะหัง อะเวโร โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากเวร

อะหัง อภัยาปชโณ โหมิ

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ

ขอให้ข้าพเจ้าจงมีความสุขกาย สุขใจ

รักษากายวาจาใจให้พ้นจากความทุกข์ภัยทั้งปวงเถิด

๑๑. แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นเพื่อนทุกข์
เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัพยาปัชฌา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
อย่าได้พยาบาทเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อนีฆา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขี อตตานัง ปะริหะรันตุ

จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิดฯ

๑๒. บทกรวดน้ำ (อุทิศส่วนกุศล)

อิทัง เม มาตาปิตุหนัง โหตุ

สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า

ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้า จงมีความสุข

อิทัง เม ญาติหนัง โหตุ

สุขิตา โหนตุ ญาติะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า

ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า จงมีความสุข

อิทัง เม ครูปัจฉิมาจรียาหนัง โหตุ

สุขิตา โหนตุ ครูปัจฉิมาจรียา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า

ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ จงมีความสุข

อิทัง สัพพะ เทวะตาหนัง โหตุ

สุขิตา โหนตุ สัพเพ เทวา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลาย

ขอให้เทวดาทั้งหลายจงมีความสุข

อิทัง สัพพะเปตานิ โหตุ
สุขिता โหนตุ สัพเพ เปตา
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่เปรตทั้งหลาย
ขอให้เปรตทั้งหลาย จงมีความสุข

อิทัง สัพพะ เวย์นัง โหตุ
สุขिता โหนตุ สัพเพ เวย์
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย
ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย จงมีความสุข

อิทัง สัพพะสัตตานิ โหตุ
สุขिता โหนตุ สัพเพสัตตา
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง
ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงมีความสุข

อนุโมทนาบุญ

เมื่อคณะผู้จัดทำคิดริเริ่มที่จะรวบรวม เรื่องของกรรมและผลของกรรม ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตนั้น ไม่คิดว่าจะใช้เวลานานมากกว่าที่กำหนดไว้ แต่เพราะ ต้องการให้หนังสือเล่มนี้ออกมาแล้วผู้อ่าน อ่านได้เข้าใจและถูกต้องที่สุด จึง ต้องใช้เวลาในการพิจารณาหาข้อผิดพลาด ทั้งหลักธรรมและการใช้คำ เพราะ ถ้าผิดหรือเข้าใจผิดหลักธรรมอันเป็นคำสอนของพระพุทธองค์แล้ว ความ ผิดพลาดนั้นก็ส่งต่อไปเรื่อยๆ ในอนาคต

คณะผู้จัดทำจึงต้องพยายามแก้ และส่งไปให้ผู้รู้ช่วยกันพิจารณากัน อย่างละเอียดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งเราทั้งหลายหาใช้ผู้รู้แจ้งทั้งหมด

ต้องขออภัยทุกท่านที่ร่วมบริจาคทรัพย์ในการจัดทำ แต่ที่ไม่ได้ลง รายชื่อหลังเล่ม เพราะให้ค่าใช้จ่ายในส่วนนั้นเป็นจำนวนเล่มที่เพิ่มขึ้นจะเป็น ประโยชน์มากกว่า หนึ่งการทำบุญบริจาคที่ไม่ลงชื่อจะเป็นการลดอัตราอย่าง หนึ่งของพวกเรา ข้าจะได้บุญสำเร็จยิ่งกว่านั้นเอง ด้วยการไม่หลงในลาภ สักการะ ชื่อเสียงแห่งตน เราทั้งหลายทำหน้าที่เป็นเพียงนำเอาหลักธรรมแห่ง พระพุทธองค์มาเผยแผ่ตามความเหมาะสมของพุทธมามะกะ

ปัจฉิมแห่งกาลนี้
ไสตั้งแก้วสะอาดแล้ว
เช่นสายธารสายนที
จงประสบผลดังที่ตั้งใจ
ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธ

กุศลผลบุญใดที่ตั้งใจตั้งใจแล้ว
ขอแผ่ไปให้ไพศาล
ประดุจมหาสมุทรอันกว้างใหญ่
เป็นไปตามจิตคิดปรารถนาเทอญ
พระธรรม พระสงฆ์

คณะนฤมิตรธรรมมิกกาवासและผู้ร่วมสนับสนุน

Dhammaintrend ร่วมเผยแผ่เป็นธรรมทาน

ขอความเมตตาจงเกิดในดวงจิต
ขออุทิศดวงใจให้ศาสนา
ขอมอบกายให้แก่พระศาสดา
ขอตั้งหน้าบ่าเพียรบุญกุศลเถย...